

Tulkojums no vācu valodas

Akts par atjaunojamās enerģijas prioritātēm

(Likums par atjaunojamo enerģiju)

Noformēšanas datums: 25.10.2008

Pilns citāts:

"2008. gada 25. oktobrī izdotais Likums par atjaunojamo enerģiju (BGBl. I S. 2074), kas tika mainīts ar 2009. gada 29. jūlija (BGBl. I S. 2542) 3. panta likumu."

Statuss (Stand): Beidzamie labojumi veikti likuma 3. pantā I 2542

Piezīmes

Teksts apstiprināts kopš: 2009. gada 1. septembra

Bundestāgs likumu pieņēma kā 25.10.2008 likuma, I 2074, 1. pantu. Tas stājas spēkā saskaņā ar 2009. gada 1. janvāra 7. panta 1. punktu/ komplekts (Satz 1).

Satura pārskats

1. daļa

Vispārīgi noteikumi

§ 1 Likuma mērķis

§ 2 Pielietojuma sfēra

§ 3 Jēdzienu skaidrojums

§ 4 Saistību attiecības

2. daļa

Pieslēgšana, noņemšana,
pārvade un sadale

1. nodaļa

Vispārīgi noteikumi

§ 5 Pieslēgšana

§ 6 Tehniskās un funkcionālās specifikācijas

§ 7 Pieslēgšana un izmantošana

§ 8 Noņemšana, pārvade un sadale

2. nodaļa

Jaudas palielināšana un tās padeves vadība

§ 9 Tīkla jaudas palielināšana

§ 10 Zaudējumu atlīdzināšana

§ 11 Elektroenerģijas padeves vadība

§ 12 Īpašo gadījumu regulēšana

3. nodaļa

Izmaksas

§ 13 Pieslēgums

§ 14 Jaudas palielināšana

§ 15 Līgumsaistību vienošanās

3. daļa

Kompensācija

1. nodaļa

Vispārīgie Kompensācijas noteikumi

§ 16 Kompensācijas prasība

§ 17 Tiešais mārketing

§ 18 Kompensācijas aprēķins

§ 19 Kompensācija par strāvu no vairākām

§ 20 Mērogs (*Degression*)

§ 21 Kompensācijas sākums un ilgums

§ 22 Savstarpējie norēķini

2. nodaļa

Īpašie kompensācijas noteikumi

- § 23 Hidroenerģija (*Wasserkraft*)
- § 24 No organiskajiem atkritumiem iegūtā gāze (*Deponiegas*)
- § 25 Notekūdeņu biogāze (*Klārgas*)
- § 26 Metāns (*Grubengas*)
- § 27 Biomasa
- § 28 Ģeotermiskā enerģija
- § 29 Vēja enerģija
- § 30 Vēja enerģijas ieguves modernizēšana
- § 31 Vēja enerģijas piekrastē (*Windenergie Offshore*)
- § 32 Saules starojuma enerģija
- § 33 Saules starojuma enerģija pie vai uz ēkām

4. daļa

Izlīdzināšanas mehānisms

1. nodaļa

Izlīdzināšana valsts ietvaros

- § 34 Novadīšana līdz pārvades tīkla lietotājiem
- § 35 No pārvades tīkla operatoriem saņemtā samaksa
- § 36 Izlīdzināšana starp pārvades tīkla lietotājiem
- § 37 Nodošana piegādātājiem
- § 38 Sekojošas korekcijas
- § 39 Avansa maksājumi

2. nodaļa

Izlīdzināšanas nolikums energointensīviem uzņēmumiem un sliežu ceļiem

- § 40 Pamatlikums
- § 41 Ražojošās nozares uzņēmumi

§ 42 Sliežu ceļi

§ 43 Pieteikuma termiņš un lēmuma darbība

§ 44 Pienākums sniegt informāciju

5. daļa

Caurskatāmība

1. nodaļa

Pienākumi sniegt un publiskot informāciju

§ 45 Pamatprincips

§ 46 Iekārtu operators

§ 47 Tīkla operators

§ 48 Pārvades tīkla operators

§ 49 Elektroapgādes uzņēmumi

§ 50 Testēšana

§ 51 Federālās tīkla aģentūras informācija

§ 52 Publiski pieejama informācija

2. nodaļa

Mainīgās izmaksas

§ 53 Paziņojums

§ 54 Norēķins

3. nodaļa

Izcelsmes apliecinājums un dubultās pārdošanas aizliegums

§ 55 Izcelsmes apliecinājums

§ 56 Dubultās pārdošanas aizliegumu

6. daļa

Civiltiesību jautājumi

§ 57 Savstarpējo norēķinu vieta

§ 58 Patērētāju aizsardzība

- § 59 Pagaidu tiesiskā aizsardzība
- § 60 Jūras ūdens ceļu lietošana
- § 61 Federālas tīkla aģentūras uzdevumi
- § 62 Soda naudas noteikumi
- § 63 Eksperta speciālā uzraudzība

7. daļa

Regulatīvas pilnvaras, pārskats par pieredzi, pārejas noteikumi

- § 64 Regulēšanas pilnvaras (*Verordnungsermächtigung*)
- § 65 Pārskats par pieredzi
- § 66 Pārejas noteikumi

Pielikumi

1. pielikums Tehnoloģijas bonuss
2. pielikums Bonuss par saražoto elektrību/strāvu no atjaunojamiem resursiem
3. pielikums Bonuss par koģenerāciju
4. pielikums Bonuss par siltuma izmantošanu
5. pielikums Bāzes jauda */Referenzertrag/*

1. daļa

Vispārīgie noteikumi

§ 1 Likuma mērķis

(1) Šī likuma mērķis ir it īpaši klimata un vides aizsardzības nolūkā radīt pamatu ilgstspējīgai energoapgādes attīstībai, lai ļautu samazināt ilgtermiņa ārējos efektus piesaistes rezultātā energoapgādes izmaksas, taupīt fosilos elektronergoresursus un turpināt attīstīt tehnoloģijas elektrības ražošanai no atjaunojamām enerģijām.

(2) Lai sasniegtu 1. rindkopā izvirzīto mērķi, likums paredz – līdz 2020. gadam atjaunojamo enerģiju daļu elektroapgādē paaugstināt vismaz par 30% un turpmāk to pakāpeniski palielināt.

§ 2 Pielietojuma sfēra

Šis likums nosaka:

1. prioritāru no atjaunojamās enerģijas un metāna iegūstamās elektroenerģijas iekārtu pieslēguma kārtību Federālajā teritorijā, ieskaitot vācu ekskluzīvās ekonomiskās zonas (likuma piemērošanas joma), pie koplietošanas elektroapgādes tīkliem.
2. prioritāru elektroenerģijas pieņemšanas, pārvades, sadales un samaksas kārtību par elektroenerģiju, ko veic tīkla operatori,
3. noņemtās un atlīdzinātās elektroenerģijas izlīdzināšanu Federālajā teritorijā.

§ 3 Terminu definīcijas

Saskaņā ar šo likumu:

1. „Iekārta” ir jebkāda veida ierīce elektroenerģijas ieguvei no atjaunojamām enerģijām vai metāna. Kā ierīces elektroenerģijas ieguvei no atjaunojamām enerģijām vai metāna kalpo arī tādas ierīces, kas spēj pagaidu uzkrāto enerģiju, kas ir cēlusies tikai un vienīgi no atjaunojamām enerģijām vai metāna, pārveidot elektroenerģijā.
2. „Iekārtu operatore vai operators”, kurš, neatkarīgi no īpašuma tiesībām, izmanto iekārtu elektroenerģijas ieguvei no atjaunojamām enerģijām vai metāna.
3. „Atjaunojamā enerģija” ir hidroenerģija (arī viļņu, paisuma un bēguma, sāls gradientu, plūsmas enerģija), vēja enerģija, saules starojuma enerģija, ģeotermiskā enerģija, enerģija no biomasas, ieskaitot biogāzi, no organiskajiem atkritumiem iegūto gāzi, notekūdeņu gāzi, kā arī mājsaimniecības un rūpniecības atkritumu pārstrādē iegūtā enerģija.
4. „Ģenerators” ir jebkāda veida tehniska ierīce mehāniskās, ķīmiskās, termiskās vai elektromagnētiskās enerģijas pārvēršanai elektroenerģijā nepastarpinātā veidā.

5. „Nodošana ekspluatācijā” ir pirmreizēja ierīces iedarbināšana pēc tam, kad noskaidrota tās gatavība ekspluatācijai, neatkarīgi no tā, vai ierīces ģenerators nodots ekspluatācijās, izmantojot atjaunojamās enerģijas, metānu vai citus enerģijas nesējus.

6. „Ierīces jauda” ir lietderīgā elektriskā jauda, kuru iekārta var tehniski sasniegt noteiktā darba režīmā bez laika ierobežojumiem tai paredzētajos apstākļos, neņemot vērā īslaicīgas niecīgas novirzes.

7. „Tīkls” ir savstarpēji saistītu ierīču kopums, kas ļauj noņemt, pārvadīt, sadalīt elektrību vispārīgai apgādei.

8. „Tīkla operatori” ir visu sprieguma līmeņu vispārīgas elektroapgādes tīklu operatori.

9. „Piekrastē izvietota ierīce” ir vēja enerģijas iekārta, kas atrodas vismaz trīs jūras jūdžu attālumā perpendikulāri krasta līnijai. Krasta līnija ir nosprausta saskaņā ar Federālās Jūras un hidrogrāfijas pārvaldes mērogos 1 : 375.000* sastādīto #2920 Ziemeļjūras karti, kas izdota 1994. gada izdevumu XII, un #2921 Baltijas jūras karti, kas izdota 1994. gada izdevumu XII.

*) Oficiāla norāde: saistīties ar Federālo Jūras un hidrogrāfijas pārvaldi, 20359, Hamburg

10. „Koģenerācijā saražotā elektroenerģija” ir elektroenerģija, kas definēta saskaņā ar 2002. gada 19. martā pieņemto koģenerācijas likuma §3 4. apakšpunktu (BGBl. I S. 1092), ko pēc 2006. gada 31. oktobra lēmuma mainīja 170. likums (BGBl. I S. 2407), kas saražota ierīcēs, kas definētas saskaņā ar koģenerācijas likuma §5.

11. „Pārvades tīkla operators” ir likumīgi atbildīgais augstsprieguma un maksimālā sprieguma iesaistīto tīklu, kas kalpo elektroenerģijas pārvadei valsts ietvaros, operators.

12. „Vides eksperte vai eksperts” ir persona vai organizācija, kas drīkst darboties saskaņā ar 2002. gada 4. septembrī izsludināto vides audita likumu (BGBl. I S. 3490), pēdējoreiz papildinātu ar 2008. gada 17. martā pieņemto likuma 11. pantu (BGBl. I S. 399),

par vides ekspertu, ekspertu vai organizāciju, saskaņā ar spēkā esošo formulējumu par elektrības ražošanas jomu.

§ 4 Likumā noteiktās saistības

(1) Saskaņā ar šo likumu tīkla operatori nedrīkst savu pienākumu izpildi padarīt atkarīgu no noslēgtā līguma nosacījumiem.

(2) Šī likuma § 8 3. rindkopas nosacījumus nevar ignorēt, ja tas kaitē iekārtu operatores vai operatora interesēm.

2. daļa

Pieslēgums, noņemšana, pārvade, sadale

1. nodaļa

Vispārīgi noteikumi

§ 5 Pieslēgums

(1) Tīkla operatoriem ir pienākums nekavējoši pieslēgt tīklam iekārtas, lai ražotu elektroenerģiju no atjaunojamām enerģijām un no metāna vietā (savienojuma punkts), kas ir piemērota spriegumam un ir vistuvākā attālumā no iekārtas atrašanās vietas. Pastāvot vienai vai vairākām iekārtām ar kopējo jaudu līdz 30 kW, kas atrodas uz zemes gabala ar jau esošu tīkla pieslēgumu, par izdevīgāko savienojuma punktu uzskatāms tas, kas atrodas uz zemes gabala.

(2) Iekārtas operatores un operatori ir tiesīgi izvēlēties citu savienojuma punktu, ņemot vērā sprieguma līmeni piemērotā tīklā.

(3) Tīkla operatoram ir tiesības, neievērojot 1. un 2. rindkopas prasības, norādīt iekārtai citu savienojuma punktu. Šo noteikumu nepiemēro, ja elektroenerģijas noņemšana no minētās iekārtas saskaņā ar § 8 1 nebūtu nodrošināta.

(4) Pienākums pieslēgt tīklam pastāv arī tad, ja elektroenerģijas noņemšana saskaņā ar § 9 ir iespējama tikai, tīklu optimizējot, pārbūvējot vai palielinot jaudu.

(5) Ciktāl tas nepieciešams sasaistes punkta noskaidrošanai, kā arī tīkla operatoru plānošanai atbilstoši § 9, pretendentiem, kā arī tīkla operatoriem astoņu nedēļu laikā nepieciešamos uzrādīt tīkla datiem nepieciešamos dokumentus, kas vajadzīgi tīkla izturības kontrolei.

§ 6 Tehniskās un ekspluatācijas prasības

Iekārtu operatorēm un operatoriem ir pienākums

1. Attiecībā uz iekārtām, kuru jauda pārsniedz 100 kW, nodrošināt tehnisko vai operatīvo iekārtojumu, kurus operators drīkst izmantot:

- a) tālvadības barošanas jaudas samazināšanai pie tīkla pārslodzēm un
- b) aktuālas barošanas anulēšanas gadījumā, un

2. lai noskaidrotu, ka vēja enerģijas iekārtas piesaistes punkts tīklam atsevišķi vai kopā ar citām iekārtām atbilst §64. 1. rindkopas 1. punkta Nr. 1 prasībām.

§ 7 Pieslēguma veikšana un izmantošana

(1) operatores un operatori ir tiesīgi nodot iekārtu pieslēgšanu, kā arī ierīci un mērījumu iekārtu ekspluatāciju, ieskaitot mēraparatūru atstāt tīkla operatoru vai kādas trešās kompetentas personas ziņā.

(2) Pieslēguma veikšanai un pārējām tīkla drošībai nepieciešamajām ierīcēm jāatbilst katrā atsevišķā gadījumā paredzētajām prasībām tīkla operatoram un 2005. gada 7. jūlijā pieņemtā Enerģētikas likuma § 49 prasībām (BGBl. I, 1970. lpp., ber. 3621 lpp), pēdējoreiz grozīts ar 2007. gada 26. marta likuma 7. panta 14. rindkopas prasībām (BGBl. I, 358. lpp.).

(3) Pieslēdzot no atjaunojamām enerģijām vai metāna iegūto elektroenerģiju iekārtu operatores vai operatora interesēs ir piemērojama 2006. gada 1. novembrī pieņemtā Zemsprieguma pieslēguma regulas § 18 2. rindkopa (BGBl. I, 2477. lpp.).

§ 8 Noņemšana, pārvade, sadale

(1) Tīkla operatoriem, atbilstoši § 11 nosacījumam, ir pienākums kopējo piedāvāto strāvu pirmkārt ņemt no atjaunojamām enerģijām un no metāna, pārvadīt to un sadalīt.

(2) Pienākums pēc 1. rindkopas pastāv arī, ja iekārta ir pieslēgta iekārtas operatores vai operatori vai kādas trešās personas, kuri pēc § 3 Nr. 8 nav tīkla operatori, tīklam, un elektroenerģija tiek piedāvāts kā caur šo tīklu tirdzniecības bilances ceļā nodots līdzeklis atbilstoši § 3 Nr. 7.

(3) Pienākums atbilstoši 1. rindkopai nav spēkā, ja iekārtas operatores vai operatori un tīkla operatori, neievērojot § 12, ar nolūku labāk integrēt iekārtu tīklā, izņēmuma kārtā ar līgumu vienojas atteikties no saņemšanas prioritātes.

(4) Pienākums saņemt, pārvadīt un sadalīt attiecībā uz jauniem tīkla operatoriem, kuri nav pārvades tīkla operatori, attiecas galvenokārt uz:

1. attālinātiem pārvades tīkla operatoriem
2. tuvāk esošiem iekšzemes tīkla operatoriem, ja tīkls nododot tīkla operatoram, nav izmantots iekšzemes pārvades tīkls, vai,
3. īpašā pārvades gadījumā, saskaņā ar 2. rindkopu, jebkuru tīkla operatoru.

2. nodaļa

Jaudas palielināšana un tās padeves vadība

§ 9 Tīkla jaudas palielināšana

(1) Tīkla operatoriem ir pienākums atbilstoši padeves pretendentu prasībām nekavējoties paplašināt atbilstoši tehnikas stāvoklim savu tīklu, optimizējot, pārbūvējot vai palielinot

jaudu, lai nodrošinātu no atjaunojamās enerģijas vai metāna saražotās elektroenerģijas noņemšanu, pārvadi, sadali. Viņiem nepieciešams nekavējoties informēt iekārtu operatores un operatorus, ja rodas risks, ka viņu iekārta saskaņā ar §11 1. rindkopas 1. punktu tiks regulēta; jāpaziņo paredzamais noregulēšanas datums, apjoms un darbības ilgums. Tīkla operators saskaņā ar 2. punktu paziņo šo informāciju savā interneta lapā, norādot iesaistīto tīkla rajonu un riska cēloni.

(2) Pienākums attiecas uz dažādām tīkla izmantošanai nepieciešamām tehniskām ierīcēm, kā arī tīkla operatora īpašumā esošajām vai viņa īpašumā pārejošām pieslēguma iekārtām.

(3) Tīkla operatora pienākumos neietilps sava tīkla optimizācija, pārbūve vai jaudas palielināšana, ja tas saimnieciski nav pieļaujams.

(4) Pienākumi atbilstoši Koģenerācija § 4 6. rindkopai, kā arī atbilstoši Enerģētikas likuma § 12 3. rindkopai paliek nemainīgi.

§ 10 Zaudējumu kompensācija

(1) Ja tīkla operators nav pildījis savas saistības, kas paredzētas § 9 1. rindkopā, tad padeves pretendenti var pieprasīt tādējādi radušos zaudējumu kompensāciju.

pienākums atlīdzināt zaudējumus nestājas spēkā, ja tīkla operators arī pienākuma nepildīšanā nav vainojams.

(2) Ja tiek noskaidroti fakti, kas pamato pieņēmumu, ka tīkla operators nav izpildījis savu pienākumu saskaņā ar § 9 1. rindkopu, iekārtas operatores un operatori var pieprasīt paskaidrojumu, vai un cik lielā mērā tīkla operators izpilda savus pienākumus attiecībā uz tīkla optimizāciju, pārbūvi vai jaudas palielināšanu. Paskaidrojums nav nepieciešams, ja to nepieprasa, lai noskaidrotu, vai tiks iesniegta pretenzija saskaņā ar 1. rindkopu.

§ 11 Padeves vadība

(1) Tīkla operatoriem izņēmuma kārtā ir tiesības ignorēt savus § 9 paredzētos pienākumus - regulēt savam tīklam pieslēgtās iekārtas, ražojot strāvu no atjaunojamām enerģijām, koģenerācijas vai metāna ar jaudu virs 100 kilovatiem, ja

1. pretējā gadījumā tīkla jauda attiecīgajā posmā tiks pārslogota,
2. viņi ir garantējuši, ka maksimāli iespējamais elektroenerģijas daudzums no atjaunojamās enerģijas un koģenerācijas tiks patērēts, un
3. viņi ir atsaukuši datus par pirmo pieslēgumu attiecīgajā reģionā.

Iekārtu regulēšanu atbilstoši 1. punktam var veikt tikai pārejas periodā līdz pasākumu beigām § 9 izpratnē.

(2) Tiesības atbilstoši 2005. gada 7. jūlija Enerģētikas likuma § 13 1. rindkopai un §14 1. rindkopai pret elektroenerģijas ražošanas no atjaunojamām enerģijām, siltuma sasaistes vai metāna iekārtu operatoriem turpina pastāvēt, ciktāl atbilstoši 1. rindkopai veiktie pasākumi nav pietiekoši, lai nodrošinātu elektrības apgādes sistēmas drošību un uzticamību.

(3) Tīkla operatoriem ir pienākums atbildēt 4 nedēļu laikā uz to iekārtu operatoru (siev. dz.) un operatoru (vīr. dz.) pieprasījumiem, kuru iekārtas ir skāruši pasākumi no 1. rindkopas, sniegt pierādījumus par šo pasākumu nepieciešamību. Pierādījumu jāsniedz kādai kompetentai trešajai personai, bez turpmākas informācijas pilnībā izprotot pasākumu nepieciešamību; šim mērķim īpaši jāuzrāda atbilstoši 1. rindkopas Nr. 3 iegūtie dati.

§ 12 Īpašo gadījumu regulēšana

(1) Tīkla operatoriem, kuru tīklā rodas nepieciešamība veikt regulēšanu atbilstoši §11 1. rindkopai, ir pienākums iekārtu operatoriem, kuri saskaņā ar §11 pasākumiem nevar saņemt strāvu, sniegt atlīdzību nolīgtajā apjomā. Ja vienošanās nav noslēgta, nepieciešams sniegt kompensāciju par negūto atlīdzību un siltuma zaudējumiem, atskaitot ietaupītos izdevumus.

(2) Tīkla operators var izzināt tīkla atlīdzību izmaksas atbilstoši 1. rindkopai, ciktāl pasākums bija nepieciešams un nav aizstājams. Tīkla operatoram tās jāpārstāv, ciktāl tas nav izmantojis visas iespējas tīklu optimizēšanai, pārbūvei vai jaudas palielināšanai.

(3) Iekārtu operatoru tiesības pieprasīt zaudējuma atlīdzību pret tīkla operatoriem paliek spēkā.

3. nodaļa

Izdevumi

§ 13 Tīkla pieslēgšana

(1) Iekārtu operators sedz nepieciešamās izmaksas par elektroenerģijas (izmantojot atjaunojamo enerģiju vai metānu) ražošanas iekārtu pieslēgšanu savienojuma punktā atbilstoši § 5 1. vai 2. rindkopai, kā arī par piegādātās un saņemtās elektroenerģijas uzskaiti nepieciešamajām mērīšanas iekārtām.

(2) Ja tīkla operators uzrāda iekārtām atbilstoši § 5 3. rindkopai citu sasaistes punktu, tad viņam ir pienākums segt šajā sakarā radušās virsizmaksas.

§ 14 Kapacitātes paplašināšana

Tīkla operators sedz izdevumus par tīkla optimizāciju, pārbūvi vai kapacitātes paplašināšanu.

§ 15 Līgumvienošanās

(1) Tīkla operators var vienošanās ceļā saskaņā ar § 8 3. rindkopu radušos izdevumus segt norādītajā apjomā, aprēķinot tīkla atlīdzību.

(2) Izdevumu efektivitātes pārbaudi paredzēts veikt regulējošai iestādei, Enerģētikas likumā paredzētajā apjomā.

3. nodaļa

Atlīdzība

Pirmā nodaļa. Vispārīgi priekšraksti atlīdzībai

§ 16 Prasība par atlīdzību

(1) Tīkla operatoriem jāatlīdzina iekārtu operatoriem par elektroenerģiju no iekārtām, kuras izmanto vienīgi atjaunojamo enerģiju vai metānu, mazākais atbilstoši §§ 18 līdz 33.

(2) Pienākums atlīdzināt par elektroenerģiju iestājas pēc iekārtu reģistra veiktā ieraksta saskaņā ar § 64 1. rindkopas 1. punkta Nr. 9 tikai pēc tam, kad iekārtas operators ir pieprasījis veikt iekārtas reģistrāciju iekārtu reģistrā.

Par strāvu no iekārtām saskaņā ar §§ 32 un 33 ir spēkā pienākums atlīdzināt pretēji 1. punktam tikai gadījumā, ja iekārtas operators ir reģistrējies iekārtas atrašanās vietu un darbību Federālajā tīkla aģentūrā; attiecīgi ir spēkā § 51 3. rindkopas 1. punkta.

(3) 1. rindkopā paredzētais pienākums ir spēkā arī gadījumā, ja tā ir pagaidu uzkrātā enerģija.

(4) Iekārtu operatores un operatori, kuri iesniedz atlīdzības pieprasījumu par strāvu no kādas iekārtas, ir pienākums kopš šī punkta kopējo no šīs iekārtas saražoto strāvu

a) par kuru pastāv pamatots atlīdzības pieprasījums,

b) kuru viņš pats neizmanto un

c) kuru neizmanto trešā persona, kas nepastarpināti ir pievienota iekārtas operatora tīklam, kas nav koplietošanas tīkls,

ir jāpadod tīklā un jānodod tīkla operatora rīcībā.

(5) Pienākums atbilstoši 1. un 3. rindkopai pret iekārtu operatoriem, kuri enerģiju ir tieši pārdevuši, ir spēkā vienīgi gadījumā, kad ir ievērotas viņu saistības atbilstoši § 17 2. vai 3. rindkopai.

(6) Ja iekārtu operators neizpilda § 6 paredzētās saistības, pretenzija netiek atlīdzināta.

§ 17 Tiešā pārdošana

(1) Iekārtu operatori un operatores var iekārtā saražoto elektroenerģiju pa kalendārajiem mēnešiem pārdot trešajām personām (tiešā pārdošana), ja viņi par to ir paziņojuši tīkla operatoram pirms katra attiecīgā kalendārā mēneša sākuma.

Atlīdzināšanas prasība saskaņā ar § 16 nav spēkā par visu kalendāro mēnesi attiecībā uz visu iekārtas saražoto strāvu. Laika periodu, kurā elektroenerģiju pārdod tieši, ieskaita atlīdzināšanas termiņā, saskaņā ar § 21 2. rindkopu.

(2) Atšķirīgi no 1. rindkopas 2. punkta, iekārtu operatori var konkrētu procentu no iekārtā saražotās elektroenerģijas kalendārajā mēnesī tieši pārdot, un par atlikušo daļu pieprasīt atlīdzību, ja viņi

1. tīkla operatoram ir paziņojuši par tieši pārdoto procenta daļu pirms katra kalendārā mēneša sākuma un
2. šo procenta daļu katrreiz ir neapšaubāmi ieturējuši.
- (3) Iekārtu operatori, kuri elektroenerģiju saskaņā ar 1. rindkopu ir pārdevuši tieši, var atlīdzināšanas prasību saskaņā ar §16 iesniegt atkal nākošajā kalendārajā mēnesī, ja viņi par to paziņo atbildīgajam tīkla operatoram pirms katra attiecīgā kalendārā mēneša sākuma.

§ 18 Atlīdzības aprēķins

- (1) Atlīdzības lielums par elektroenerģiju, kas pēc šī nolikuma ir atkarīgs no iekārtas jaudas, nosakāms proporcionāli iekārtas jaudas attiecībai pret katrreiz izmantoto sliekšņa vērtību.
- (2) Jaudu, atbilstoši 1. rindkopas izpratnei, pēc sliekšņa vērtībām saskaņā ar §§ 23 – 28, atšķirīgi no § 3 Nr. 6, aprēķina proporcionāli katra kalendārā gada atbilstoši §8 no uzņemto kilovatstundu summas mazākās vērtības un katra kalendārā gada pilnām laika stundām, atskaitot pilnās stundas no elektroenerģijas ražošanas sākuma no atjaunojamām enerģijām caur iekārtu un pēc iekārtas galējas apstādināšanas.
- (3) Atlīdzībā nav iekļauts apgrozījuma nodoklis.

§19 Atlīdzība par elektroenerģiju no vairākām iekārtām.

- (1) Vairākas iekārtas tiek uzskatītas par iekārtu neatkarīgi no īpašuma attiecībām un vienīgi ar mērķi izzināt atlīdzību par ekspluatācijā kā pēdējo nodoto ģeneratoru, ja
 1. tās atrodas uz tā paša zemes gabala vai citādi saistītas netiešā telpiskā sakarībā,
 2. tās ražo vienāda veida atjaunojamo enerģiju,
 3. tajās ražotā elektroenerģija pēc šī likuma atkarībā no iekārtas jaudas tiek atlīdzināta un
 4. tās tiek izmantotas divpadsmit kalendārajos mēnešus, kas seko cits citam.

(2) Iekārtu operatores un iekārtu operatori elektroenerģiju no vairākiem ģeneratoriem var aprēķināt ar/caur kopīgu mērījumu iekārtu. Šajā gadījumā atlīdzības aprēķināšanai saskaņā ar 1. rindkopu svarīga ir katras atsevišķas iekārtas jauda.

(3) Ja elektroenerģija no vairākām vēja enerģijas iekārtām (ģeneratoriem), no kurām tiek aprēķināta dažāda lieluma atlīdzība, tiek aprēķināta no kopīgas mērījumu ierīces, elektroenerģijas daudzuma noteikšana vēja enerģijas iekārtām notiek proporcionāli produkcijas atdevei.

§ 20 Degresija (Lejupslīde)

(1) Atbilstoši §§ 23 līdz 33, un neatkarīgi no §6, atlīdzība un bonusi pienākas nemainīgi par elektroenerģiju no iekārtām, kas nonākušas ekspluatācijā līdz 2010. gada 1. janvārim. Iekārtām, kuras nonākušas ekspluatācijā nākamajos kalendārajos gados, atlīdzība ik gadus samazinās lejupslīdoši, kā nosaka 2, 2a un 3. rindkopa. Saskaņā ar 2. punktu aprēķināmā atlīdzība pienākas par visu atlīdzināšanas periodu, kā paredz § 21.

(2) Procentu likme atlīdzības ikgada samazināšanai attiecas uz elektroenerģiju no

1. hidroenerģijas no iekārtām ar jaudu virs 5 megavati (§ 23 3. rindkopa): 1,0 procenti,

2. raktuvju gāzes (§ 24) ; 1,5 procenti

3. biogāzes, kas iegūta notekūdeņu attīrīšanas procesā (§ 25): 1,5 procenti

4. metāna (§ 26): 1,5 procenti

5. biomasas (§ 27): 1,0 procentu

6. ģeotermālās enerģijas (§ 28): 1,0 procentu

7. vēja enerģijas

a) no jūras piekrastes iekārtām (§ 31) sākot ar 2015. gadu: 5,0 procenti un

b) citādām iekārtām (§ 29): 1,0 procentu, kā arī no

8. saules enerģijas

a) no iekārtām saskaņā ar § 32

aa) 2010. gadā: 10,0 procentu,

bb) sākot ar 2011. gadu: 9,0 procenti, kā arī

b) no iekārtām saskaņā ar § 33

aa) ar jaudu līdz 100 kilovatiem ieskaitot:

aaa) 2010. gadā: 8,0 procenti,

bbb) sākot ar 2011. gadu: 9,0 procenti, kā arī

bb) sākot ar jaudu 100 kilovatu:

aaa) 2010. gadā: 10,0 procentu,

bbb) sākot ar 2011. gadu: 9,0 procenti.

(2a) Procentu likmes saskaņā ar 2. rindkopu Nr. 8

a) palielinās par 1,0 procentpunktu, tiklīdz jauda iekārtās, kuras Federālajā tīkla aģentūrā ir reģistrētas 12 pagājušo mēnešu laikā līdz iepriekšējā gada 30. septembrim, saskaņā ar § 16 2. rindkopas 2 . punktu, pārsniedz

aa) 2009. gadā: 1 500 megavati,

bb) 2010. gadā: 1 700 megavati un

cc) 2011. gadā: 1 900 megavati;

b) samazinās par 1,0 procentpunktu, tiklīdz jauda iekārtās, kuras Federālajā tīkla aģentūrā ir reģistrētas 12 pagājušo mēnešu laikā līdz iepriekšējā gada 30. septembrim, saskaņā ar § 16 2. rindkopas 2 . punktu, sarūk līdz

aa) 2009. gadā: 1 000 megavati,

bb) 2010. gadā: 1 100 megavati un

cc) 2011. gadā: 1 200 megavati

atšķiras.

Federālā tīklu aģentūra, saskaņā ar Federālo dabas aizsardzības, apkārtējās vides un reaktoru drošības ministriju, kā arī ar Federālo ekonomikas un tehnoloģijas ministriju Federālajā izdevumā (*Bundesanzeiger*) līdz 31. oktobrim publicē atbilstoši 1. punktam un saistībā ar 2. rindkopas Nr. 8 nākamajam gadam paredzētās procentu likmes un no tām izrietošās atlīdzības likmes.

(3) Ikgadējās atlīdzības un papildatlīdzības, kuras veic saskaņā ar 1. un 2. rindkopu, noapaļo līdz 2. ciparam aiz komata.

§ 21 Atlīdzības sākums un ilgums

(1) Atlīdzības tiek rēķinātas no tā laika, no kura ģenerators pirmoreiz ražo elektroenerģiju no atjaunojamās enerģijas vai metāna, un tiek pievienots tīklam saskaņā ar § 8 1 vai 2. rindkopu vai arī kopš elektroenerģija pirmoreiz tiek izmantota saskaņā ar § 33 2. rindkopu.

(2) Atlīdzības katrā gadījumā rēķina 20 kalendāro gadu garumā, ieskaitot ekspluatācijā palaišanas gadu.

Atšķirībā no 1. punkta, atlīdzība paredzēta par elektroenerģiju saskaņā ar § 23 3. rindkopu par 15 gadu periodu, ieskaitot ekspluatācijā palaišanas gadu. Termina sākums saskaņā ar 1. vai 2. punktu ir ģenerators ekspluatācijā pieņemšanas brīdis, neatkarīgi no tā, vai tas tiek pieņemts ar atjaunojamām enerģijām, metānu vai līdzīgiem enerģijas nesējiem.

(3) Ģenerators vai citu tehnisku vai strukturālu detaļu nomaiņa nenoved pie termina atjaunošanas vai pagarināšanas, saskaņā ar 2. rindkopas 1. punktu, ja no turpmākajiem nosacījumiem neizriet citādi.

§ 22 Salīdzināšana

(1) Iekārtas operatoru pretenzijas pēc atlīdzības salīdzināšana atbilstoši § 16 ar tīkla operatoru prasību ir pieļaujama tikai tiktāl, ciktāl prasība ir konstatēta/noteikta kā neapstrīdama vai spēkā esoša.

(2) Kompensācijas aizliegums saskaņā ar § 23 3. rindkopu attiecībā uz rīkojumu par zemāka sprieguma pieslēgumu nav spēkā, ciktāl, pretenziju izskatot, jāievēro likumā paredzētās prasības.

2. nodaļa

Īpaši kompensācijas noteikumi

§ 23 Hidroenerģija

(1) Elektroenerģijai no hidroenerģijas, kas iekārtās tiek ražota ar jaudu ieskaitot 5 megavatus, saņem atlīdzību

1. ieskaitot līdz jaudai 500 kilovatu 12,67 centus par kilovatstundu,
2. ieskaitot līdz jaudai 2 megavatiem 8,65 centus par kilovatstundu un,
3. ieskaitot līdz jaudai 5 megavatiem 7,65 centus par kilovatstundu.

(2) Elektroenerģijai no hidroenerģijas, kas tiek ražota iekārtās ar jaudu virs 5 megavatiem, kuras ir pieņemtas ekspluatācijā pirms 2009. gada 1. janvāra un pēc 2008. gada 31. decembra tika modernizētas, saņem atlīdzību

1. ieskaitot līdz jaudai 500 kilovatu 11,67 centus par kilovatstundu,
2. ieskaitot līdz jaudai 5 megavatiem 8,65 centus par kilovatstundu un,

Kompensācijas prasība atbilstoši 1. punktam ir spēkā 20 gadus, ieskaitot gadu, kurā modernizācija ir pabeigta.

(3) Elektroenerģijai no hidroenerģijas, kas tiek ražota iekārtās ar jaudu virs 5 megavatiem

1. ieskaitot līdz jaudai 500 kilovatu 7,29 centus par kilovatstundu,
2. ieskaitot līdz jaudai 10 megavati 6,32 centus par kilovatstundu un,
3. ieskaitot līdz jaudai 20 megavati 5,8 centus par kilovatstundu.
4. ieskaitot līdz jaudai 50 megavati 4,34 centus par kilovatstundu un,
5. no jaudas 50 megavati 3,5 centi par kilovatstundu.

(4) Elektroenerģijai no hidroenerģijas, kas tiek ražota iekārtās ar jaudu virs 5 megavatiem, kuras ir pieņemtas ekspluatācijā pirms 2009. gada 1. janvāra un pēc 2008. gada 31. decembra tika modernizētas, un pēc modernizācijas uzrāda augstāku jaudu, ir spēkā 2. rindkopas 2. punkts un 3. rindkopa, attiecībā uz elektroenerģiju, ko nepieciešams pieskaitīt jaudas palielināšanai. Ja iekārta pirms 2009. gada 1. janvāra uzrāda jaudu līdz 5 megavatiem ieskaitot, tad attiecībā uz elektroenerģiju, kas atbilst šai jaudas daļai, paredzēts veikt atlīdzināšanu saskaņā ar iepriekš spēkā esošo regulēšanu.

(5) Rindkopas 1. līdz 4 ir spēkā vienīgi tad, ja

1. elektroenerģija, neievērojot § 16 3. rindkopu, netiek iegūta uzkrāšanas spēkstacijas un
2. pēc iekārtas uzstādīšanas vai modernizēšanas neapšaubāmi sasniedz labu ekoloģisko stāvokli, vai arī ekoloģiskais stāvoklis, salīdzinot ar agrāko, ir būtiski uzlabojies.

Ekoloģiskā stāvokļa būtiska uzlabošanās parasti tiek konstatēta, ja

- a) krātuves vadība,
- b) bioloģiskā caurlaidība,
- c) minimālā ūdens aizplūšana,
- d) cietu vielu apsaimniekošana vai
- e) krasta struktūra

ir būtiski uzlabota vai tikusi saistīta ar sekla ūdens zonu vai pieteku, par cik ir nepieciešami attiecīgi pasākumi, ņemot vērā attiecīgos ekonomiskos mērķus, lai sasniegtu labu ekoloģisko stāvokli.

Kā pierādījumu 1. punkta Nr.2 (saistībā ar 2. punktu) priekšnoteikumu izpildei izmanto

- 1. iekārtām saskaņā ar 1. un 3. rindkopu - iesniegto atļauju par hidroenerģijas izmantošanu un
- 2. iekārtām saskaņā ar 1. un 3. rindkopu - iesniegto atļauju no attiecīgās ūdens sistēmu iestādes vai no dabas aizsardzības dienesta; ja modernizācijai bija nepieciešama jauna atļauja par hidroenerģijas izmantošanu, tā arī noder kā pierādījums.

(6) Rindkopas 1. un 3. turpmāk ir spēkā vienīgi tad, ja iekārta ir tikusi uzbūvēta

- 1. telpiskā saistībā ar vienu pilnībā vai daļēji esošiem prioritāriem citiem mērķiem, nevis elektroenerģijas iegūšanai no hidroenerģijas, izmantojot jaunbūvētu aizsprostu vai dambi vai
- 2. nepartrauktu perpendikulāru aizsprostu.

§ 24 Biogāze, kas iegūta organisko atkritumu pārstrādē

(1) Elektroenerģijai no biogāzes, kas iegūta organisko atkritumu pārstrādē, pienākas atlīdzība

1. ieskaitot līdz iekārtas jaudai no 500 kilovatiem 9,0 centus par kilovatstundu un
2. ieskaitot līdz iekārtas jaudai no 5 megavatiem 6,16 centus par kilovatstundu.

(2) No gāzes tīkla ņemto gāzi uzskata par biogāzi, kas iegūta organisko atkritumu pārstrādē, ciktāl ņemtās gāzes daudzums, kas viena kalendārā gada beigās atbilst siltuma ekvivalentam, kas likuma ietvaros ir ievadīts citā vietā gāzes tīklā, no organiskajiem atkritumiem iegūtās gāzes daudzumam.

(3) Atlīdzība atbilstoši 1. rindkopai palielinās elektroenerģijai, kas iegūta ar inovatīvām tehnoloģijām atbilstoši 1. pielikumam, ikreiz par 2,0 centiem par kilovatstundu (tehnoloģijas bonuss).

(3) Atlīdzība atbilstoši 1. rindkopai palielinās elektroenerģijai, kas iegūta ar inovatīvām tehnoloģijām atbilstoši 1. pielikumam (tehnoloģijas bonuss).

§ 25 Notekūdeņu biogāze

(1) Elektroenerģijai no biogāzes, kas iegūta notekūdeņu attīrīšanas procesā, pienākas atlīdzība

1. ieskaitot līdz iekārtas jaudai 500 kilovatiem 7,11 centi par kilovatstundu un
2. ieskaitot līdz iekārtas jaudai 5 megavatiem 6,16 centi par kilovatstundu.

(2) No gāzes tīkla ņemto gāzi uzskata par notekūdeņu biogāzi, ciktāl ņemtās gāzes daudzums, kas viena kalendārā gada beigās atbilst siltuma ekvivalentam, kas likuma ietvaros ir ievadīts citā vietā gāzes tīklā, no notekūdeņu biogāzes iegūtās gāzes daudzumam.

(3) Atlīdzība atbilstoši 1. rindkopai palielinās elektroenerģijai, kas iegūta ar inovatīvām tehnoloģijām atbilstoši 1. pielikumam (tehnoloģijas bonuss).

§ 26 Metāns

(1) Elektroenerģijai no metāna pienākas atlīdzība

1. ieskaitot līdz iekārtas jaudai 1 megavata 7,16 centus par kilovatstundu,
2. ieskaitot līdz iekārtas jaudai 5 megavatiem 5,16 centus par kilovatstundu un
3. no iekārtas jaudas virs 5 megavatiem 4,16 centus par kilovatstundu.

(2) Pienākumssniegt atlīdzību pastāv tikai tad, ja metāna izcelsme ir no aktīvām raktuvēm vai apstādinātām raktuvēm.

(3) Atlīdzība atbilstoši 1. rindkopai palielinās elektroenerģijai, kas iegūta ar inovatīvām tehnoloģijām atbilstoši 1. pielikumam (tehnoloģijas bonuss).

§ 27 Biomasa

(1) Elektroenerģijai no biomasas § 64 pirmās rindkopas Nr. 2 publicētā rīkojuma par biomasu izpratnē pienākas atlīdzība

1. ieskaitot līdz iekārtas jaudai 150 kilovati 11,67 centus par kilovatstundu,
2. ieskaitot līdz iekārtas jaudai 500 kilovati 9,18 centus par kilovatstundu,
3. ieskaitot līdz iekārtas jaudai 5 megavati 8,25 centus par kilovatstundu un
4. ieskaitot līdz iekārtas jaudai 20 megavati 7,79 centus par kilovatstundu.

Augu eļļas poliesteris, kas nepieciešams palaišanas, aizdedzināšanas un atbalsta procesā, ir uzskatāms par biomasu.

(2) No gāzes tīkla ņemto gāzi uzskata par biomasu, ciktāl ņemtās gāzes daudzums atbilst biomasas siltuma ekvivalentam, kas likuma ietvaros ir ievadīts citā vietā gāzes tīklā, kas likuma ietvaros ir ievadīts citā vietā gāzes tīklā, no biomasas iegūtās gāzes daudzumam.

(3) prasība par atlīdzību attiecības uz elektroenerģiju ir spēkā

1. elektroenerģijas iekārtām ar jaudu virs 5 megavatiem tikai tiktāl, ciktāl elektroenerģija tiek ražota koģenerācijā saskaņā ar šī likuma 3. pielikumu.

2. no iekārtām, kas papildus biomasas definīcijai saskaņā ar § 64 1. rindkopas Nr. 2 publicēto rīkojumu izmanto arī citas biomasas, tikai, ja iekārtu operatores vai operatori veic ierakstus dienasgrāmatā norādot datus un apliecinājumus par veidu, daudzumu un vienību, izcelsmi, kā arī uzskaita izmantotās biomasas vielu siltuma vērtību.

3. no iekārtām, kas saskaņā ar 2. rindkopu no gāzes tīkla ņemto gāzi ielaiž, ciktāl saskaņā ar šī likuma 3. pielikumu elektroenerģija tiek ražota koģenerācijā.

(4) Atlīdzība atbilstoši 1. rindkopai palielinās elektroenerģijai,

1. kas iegūta ar inovatīvām tehnoloģijām atbilstoši 1. pielikumam (tehnoloģijas bonuss),
2. kuru ražo iekārtās, kas izmanto tikai ataugošas izejvielas vai vircu sajaukumu atbilstoši šī likuma pielikumam 2 (bonuss par ataugošām izejvielām), un
3. kuru ražo siltuma sasaistē atbilstoši šī likuma pielikumam 3 ikreiz par 3,0 centiem par kilovatstundu (koģenerācijas bonuss).

(5) par elektroenerģiju atbilstoši Federālās emisiju aizsardzības likuma pieļautām iekārtām, kuras izmanto fermentācijas ceļā iegūto biogāzi, atlīdzība saskaņā ar 1. un 2. rindkopu palielinās par 1 centu par kilovatstundu, ja tiek ievērotas emisiju samazināšanas prasības, kas paredzētas 2002. gada 24. jūlija tehniskās instrukcijas (GMBI S. 511) par gaisa tīrību attiecībā uz formaldehīda robežvērtību, un to pierāda uzrādot attiecīgās iestādes izziņu. Tas neattiecas uz iekārtām, kuras no gāzes tīkla ņemto gāzi izmanto 2. rindkopas izpratnē.

§ 28 Ģeotermālā enerģija

(1) Elektroenerģijai no ģeotermālā enerģija pienākas atlīdzība

1. ieskaitot līdz iekārtas jaudai no 10 megavatiem 16,0 centi par kilovatstundu un
2. no iekārtas jaudas no 10 megavatiem 10,5 centi par kilovatstundu.

(1a) Atlīdzība atbilstoši 1. rindkopas Nr. 1 palielinās elektroenerģijai, kas ražota līdz 2016. gada 1. janvārim ekspluatācijā nodotās iekārtās, ikreiz par 4,0 centiem par kilovatstundu.

(2) Atlīdzība atbilstoši 1. rindkopai Nr. 1 palielinās elektroenerģijai, kas tiek ražota kombinācijā ar siltuma lietošanu atbilstoši pielikumam 4 ikreiz par 3,0 centiem par kilovatstundu (bonuss par siltuma izmantošanu).

(3) Atlīdzība atbilstoši 1. rindkopai Nr. 1 palielinās elektroenerģija, kas tiek ražota ar petrotermālām (petrothermal) metodēm, ikreiz par 4,0 centiem par kilovatstundu.

§ 29 Vēja enerģija

(1) Atlīdzība par elektroenerģiju no vēja ģeneratoriem pienākas 5,02 centi par kilovatstundu (pamata atlīdzība).

(2) Pirmajos piecos iekārtas ekspluatācijas gados atlīdzība sasniedz 9,2 centus par kilovatstundu (atlīdzība par uzsākšanu). Šis termiņš tiek pagarināts par diviem mēnešiem ik 0,75 procentiem par produkcijas atdevi, ja iekārtas peļņa ir zem 150 % no standarta peļņas. Standarta peļņa ir šī likuma pielikumam 5 atbilstoši aprēķinātā standarta iekārtas peļņa. Pamata atlīdzība tiek palielināta par elektroenerģiju no vēja enerģijas iekārtām, kuras pirms 2014. gada 1. janvāra ir nodotas ekspluatācijā, par 0,5 centiem par kilovatstundu (bonuss par sistēmas pakalpojumiem), ja tie ekspluatācijā pieņemšanas brīdī ievēro § 64 1. rindkopas 1. punkta Nr. 1 rīkojuma prasības.

(3) Atšķirīgi no § 16 1. un 3. rindkopas, tīkla operatoram nav pienākums atlīdzināt elektroenerģiju no iekārtām ar instalētu jaudu virs 50 kilovatiem, ja viņš pirms iekārtas pieslēgšanas tīklam ir pieprasījis apliecinājumu, ka viņš var dabūt vismaz 60% no standarta peļņas plānotajā atrašanās vietā.

(4) Pierādījums atbilstoši 3. rindkopas jāveic, uzrādot eksperta slēdzienu (kā tas noteikts šī likuma Pielikumā 5) par to, ka veikšanu nepieciešams saskaņot ar tīkla operatoru. Ja tīkla operators nesniedz savu piekrišanu četru nedēļu laikā pēc iekārtas operatora vai iekārtas operatora aicinājuma, tad Federālā vides pārvalde nozīmē ekspertus vai ekspertu pēc Vēja enerģijas sekmēšanas biedrības noklausīšanās (FGW). Izdevumus par eksperta slēdzienu sedz iekārtu operatora vai iekārtu operatori, kā arī tīkla operatori uz pusēm.

§ 30 Vēja enerģijas ieguves modernizēšana

(1) Elektroenerģijai no vēja ģeneratoriem, kuri aizstāj tajā pašā apgabalā vai pierobežas teritorijā vienu vai vairākas iekārtas (*Repowering* - atkārtotas iekārtas jeb iekārtu nomaina ar jaudīgākām),

1. kuras darbojas vismaz desmit gadus pēc iekārtu nomaiņas, un
2. kuru jauda vismaz dubultota un maksimāli piekārtīgi pārsniedz aizvietotās iekārtas, sākuma atlīdzība palielinās par 0,5 centiem par kilovatstundu. Pārējos gadījumos attiecīgi ir spēkā § 29; § 29 3. rindkopā paredzētais pienākums saņemt apliecība neattiecas uz iekārtām, kuras tajā pašā vietā aizvieto iekārtas, par kurām jau ir izsniegta attiecīga apliecība. § 21 2. nodaļa paliek nemainīga.

§ 31 Vēja enerģija piekrastē

(1) Par elektroenerģiju no piekrastes iekārtām saņem atlīdzību 3,5 centus par kilovatstundu (zemes atlīdzība).

(2) Pirmajos divpadsmit gados no iekārtas palaišanas ekspluatācijā atlīdzība sasniedz 13,0 centus par kilovatstundu (sākotnējā atlīdzība). Iekārtām, kuras pirms 2014. gada 1. janvāra ir nodotas ekspluatācijā, sākotnējā atlīdzība palielinās saskaņā ar 1. punktu par 2,0 centiem par kilovatstundu. Šis termiņš palielinās saskaņā ar 1. un 2. punktu par sākotnējo atlīdzību iekārtām, kuras atrodas vismaz 12 jūras jūdžu attālumā un ir iekārtotas vismaz 20 metru dziļumā ūdenī, par katru pilnu jūras jūdzi virs divpadsmit

jūras jūdzēm par 0,5 mēnešiem un par katru papildus pilnu metru ūdens dziļumā par 1,7 mēnešiem.

(3) Rindkopas 1 un 2 nav spēkā par elektroenerģiju no piekrastes iekārtām, kuru ierīkošana pēc 2004. gada 31. decembra kādā Vācijas apgabalā ir vienīgi apstiprināta kā saimnieciskā (ekonomiskā) zona vai jūras piekraste, kas atbilstoši § 38 ir saistīta ar Federālā dabas aizsardzības likuma § 33 2. rindkopu vai arī ir izsludināta par dabas un ainavas aizsargājamo teritoriju. 1. teikums ir spēkā arī kā dabas liegums arī tiem apgabaliem, kurus Eiropas kopienas komisijas Federālā Vides, dabas aizsardzības un reaktoru drošības ministrija nosaukusi par kopienai svarīgiem apgabaliem, vai par Eiropas putnu aizsardzības apgabaliem.

§ 32 Saules enerģija

(1) Elektroenerģijai no iekārtām, kas ražo elektroenerģiju no saules enerģijas, pienākas atlīdzība 31,94 centi par kilovatstundu.

(2) Ciktāl iekārta nav pie vai uz būviekārtas, kas iepriekš ir iekārtota citiem mērķiem, nevis elektroenerģijas ražošanai no saules enerģijas, tīkla operatora atlīdzība pienākas tikai tad, ja iekārta ir sākusi darboties pirms 2015. gada 1. janvāra

1. apbūves plāna zonējuma darbības teritorijā, saskaņā ar celtniecības likuma § 30 izpratnē, kas izziņots 2004. gada 23. septembra (BGBl. I S. 2414) redakcijā, ko pēdējoreiz mainīja 2006. gada 21. decembra likuma 1. pantu (BGBl. I S. 3316) spēkā esošajā redakcijā vai

2. teritorijā, par ko veikta procedūra saskaņā ar celtniecības likuma § 38 1. punktu.

(3) elektroenerģija no iekārtas saskaņā ar 2. rindkopu, apbūves plāna zonējuma darbības teritorijā tika ierīkota, kas šajā nolūkā ne vēlāk par 2003. gada 1. septembri ir tikusi uzcelta vai rekonstruēta. Atlīdzināšanas pienākums ir spēkā vienīgi gadījumā, kad tā

1. atrodas teritorijā, kas brīdī, kad pieņēma lēmumu par celtniecības plāna izstrādāšanu vai mainīšanu, jau bija apzīmogotas,

2. atrodas saimnieciska vai militāra pielietojuma konversijas teritorijā vai
3. atrodas apstādījumu teritorijā, kas celtniecības plānā ir dokumentāli paredzēta šīs iekārtas uzcelšanai vai rekonstrukcijai un uz brīdi, kad tiek pieņemts lēmums par celtniecības plāna izstrādāšanu vai rekonstrukciju, ja tā iepriekšējos trīs gadus izmantota kā aramzeme.

§ 33 Saules enerģija pie un uz ēkām

(1) Elektroenerģijai no iekārtām, kas ražo elektroenerģiju ar saules enerģiju, kuras ir iekārtotas vienīgi pie vai uz ēkām vai uz trokšņa aizsargsienu, pienākas atlīdzība

1. ieskaitot ar jaudu līdz 30 kilovatiem 43,01 centus par kilovatstundu,
2. ieskaitot ar jaudu līdz 100 kilovatiem 40,91 centus par kilovatstundu,
3. ieskaitot ar jaudu līdz 1 megavatom 39,58 centus par kilovatstundu un
4. jaudai virs 1 megavata 33,0 centus par kilovatstundu

(2) Atlīdzība par elektroenerģiju samazinās saskaņā ar 1. rindkopas Nr. 1, ieskaitot iestādīto jaudu 30 kilovati, atlīdzība 25,01 centi par katru kilovatstundu, ja iekārtas operators vai trešā persona pati izmanto elektroenerģiju iekārtas tiešā tuvumā un to pierāda.

(3) ēkas ir patstāvīgi izmantojamas, būviekārtas ar segumu, kurās var ieiet cilvēki un kuras ir piemērotas vai kalpo cilvēku, dzīvnieku vai lietu aizsardzībai.

Ceturtnā daļa. Izlīdzināšanas mehānisms

Pirmā nodaļa. Izlīdzināšana federālajās zemēs

§ 34 Novadīšana līdz pārvades tīkla operatoram

Tīkla operatoru pienākums ir novadīt atbilstoši § 16 atlīdzināto elektroenerģiju līdz priekšā esošiem pārvades tīkla operatoriem.

§ 35 Pārvades tīkla operatora atlīdzība

(1) Pārvades tīkla priekšā esošiem operatoriem ir pienākums atlīdzināt par tīkla operatoru atbilstoši § 16 atlīdzināto elektroenerģijas daudzumu, saskaņā ar §§ 18 līdz 33.

(2) No atlīdzības ir atvelkamas tās atlīdzības saskaņā ar Priekšrakstu („Elektroenerģijas tīklu nodokļu norādījumi” § 18 2. un 3. rindkopas (25.07. 2005-BGBl. I S.693), kas pēdējo reizi mainīts ar 08.04.2008 (BGBl.I S.693) Rīkojuma 3.pantu, atbilstoši spēkā esošajai redakcijai, ko kurām ir izvairījušies. Atbilstoši ir spēkā § 8 4. rindkopas Nr.2.

§ 36 Izlīdzināšana pārvades tīkla operatoru starpā

(1) Pārvades operatoriem ir pienākums ietvert atšķirīgo apjomu, laika norisi atbilstoši §16 atlīdzināto elektroenerģijas un atlīdzības izmaksas, elektroenerģijas daudzumu nekavējoši savā starpā izlīdzināt, kā arī aprēķināt elektroenerģijas daudzumu un atlīdzības izmaksas atbilstoši 2. rindkopai.

(2) Pārvades tīkla operatori paziņo līdz gada 31. jūlijam elektroenerģijas daudzumu, kas ir noņemts iepriekšējā kalendārā gadā atbilstoši §8 vai §34 un ir atbilstoši §16 vai §35 atlīdzināts, kā arī atbilstoši 1. rindkopai ir to uz to brīdi izlīdzinājuši, un to daļu šī daudzuma izmantotajā kopējā elektrības daudzumā, kas tā brīža pārvades tīkla operatora jomā iepriekšējā kalendārajā gadā ir ticis izmantots kā pēdējais.

(3) Pārvades tīkla operatoriem, kuri ir noņēmuši lielākus daudzumus, nekā tas atbilst caurmēra daļai, ir prasība pret pārējiem pārvades tīkla operatoriem par noņemšanu un atlīdzību atbilstoši §§ 16 līdz 33, līdz arī šie tīkla operatori noņem elektroenerģijas daudzumu, kas atbilst caurmēra vērtībai.

(4) Pārvades tīkla operatoriem ir pienākums izvadīt elektroenerģiju tiem piesaistītajiem elektroapgādes uzņēmumiem.

§ 37 Nodošana piegādātājiem

(1) Elektroapgādes uzņēmumiem, kuri elektroenerģiju piegādā pēdējam operatoram, ir pienākums savlaicīgi informēt par noteikto kārtību atbildīgo pārnese tīkla operatoru atbilstoši §35 par noņemto un atlīdzināto elektroenerģiju, faktisko elektroenerģijas noņemšanu pēc §8 saistībā ar §16 noņemt un atlīdzināt pietuvināto profilu. Tas

neattiecas uz elektrības piegādes uzņēmumiem, rēķinot no visas piegādātās elektroenerģijas daudzuma, vismaz 50% elektroenerģijas piegādā §§ 23 - 33 izpratnē.

(2) Atbilstoši 1. rindkopai noņemamā daļa tiek attiecināta uz no elektroapgādes uzņēmumiem piegādātā elektroenerģijas daudzumu un ir nosakāms, ka katrs elektroapgādes uzņēmums satur relatīvi vienādu daļu. Daļu mēra atbilstoši §16 kopīgi atlīdzināmās elektroenerģijas attiecībai pret kopīgi pēdējam lietotājam piegādāto elektroenerģiju.

(3) Atlīdzību pēc 1. rindkopā izprastā aprēķina no paredzamā tīklu operatoru kopuma caurmēra atbilstoši § 16 par kilovatstundu samaksātajām atlīdzībām iepriekšējā kvartālā, atskaitot atbilstoši § 35 2. rindkopas tīkla maksājumus, no kuriem ir izvairījušies.

(4) Pārnesuma operatoriem ir pienākums atbilstoši 1. rindkopai izvirzīt prasības pret elektroapgādes uzņēmumiem, kuri rodas atbilstoši § 36 izlīdzināšanas rezultātā, nākošā gada piegādei līdz 31. augustam. Faktiskā elektroenerģijas izlīdzināšana un atlīdzināšanas maksājumi notiek nākamajā gadā līdz 30. septembrim pa daļām katru mēnesi.

(5) Atbilstoši 1. rindkopai noņemto elektroenerģiju nedrīkst pēc atbilstoši 3. rindkopai saņemtās atlīdzības pārdot, ciktāl tā ir laista tirgū kā elektroenerģija no atjaunojamām enerģijām vai kā tai pielīdzinātai elektroenerģijai

(6) Gala lietotāji, kuri elektroenerģiju nesaņem no elektroapgādes uzņēmuma, bet gan no kādas trešās personas vai paši to ražo iekārtās ar jaudu virs diviem megavatiem, ir pielīdzināmi elektroapgādes uzņēmumiem.

§ 38 Papildus korektūras

Ja juridisku tiesas lēmumu dēļ galvenajā procesā vai kādām citām izpildtiesībām, kas notikušas tikai pēc aprēķina atbilstoši § 36 1. rindkopai vai § 37 4. rindkopai, rodas izmaiņas aprēķināmajā elektroenerģijas daudzumā vai atlīdzības izmaksās, tad šīs izmaiņas jāņem vērā pie nākamā aprēķina.

§ 39 Nomaksa pa daļām

Gaidāmās izlīdzināšanas atlīdzības izmaksājamas pielāgotajā apjomā ik mēnesi pa daļām.

2. nodaļa

Elektrointensīvu uzņēmumu un sliežu ceļu sekmēšana

§ 40 Pamatprincips

(1) Federālā ekonomikas un izvedkontroles pārvalde uz iesnieguma pamata ierobežo noņemšanas vietai daļu no elektroenerģijas daudzuma atbilstoši §37, ko elektroapgādes uzņēmums sniedz tālāk gala operatoram, kas ir elektrointensīvi ražojoši uzņēmumi ar lielu elektroenerģijas patēriņu vai sliežu ceļiem. Ierobežojums pastāv, lai samazinātu šo uzņēmumu elektroenerģijas izmaksas un tādējādi saglabātu starptautisko konkurētspēju, ciktāl tādējādi nav apdraudēti likuma mērķi un ierobežojums ir savienojams ar elektroenerģijas lietotāju interesēm.

(2) Lai ierobežotu daļu no tālāk nodotās elektroenerģijas daudzuma, iedarbojoties uz noņemšanas vietu, tiek noteikta procentu likme. Procentu likme ir jānosaka tā, ka starpība starp nākošajā gadā gaidāmo atlīdzību atbilstoši § 37 3. rindkopai un nākošajā gadā gaidāmo caurmēra elektroenerģijas ekspluatācijas izmaksām sasniedz 0,05 centus par kilovatstundu. Kā caurmēra gaidāmās elektroenerģijas izmaksas īpaši spēkā ir caurmēra elektroenerģijas ekspluatācijas izmaksas vairumtirdzniecības tirgū.

§ 41 Ražojošu uzņēmumu sekmēšana

(1) Ierobežošana ražojošā uzņēmumā notiek tikai tad, ciktāl tas uzrāda, ka un cik pēdējā noslēgtā saimnieciskajā gadā

1. No elektroapgādes uzņēmuma atbilstoši § 37 1. rindkopai saņemtā un pašu izmantotā elektroenerģijai noņemšanas vietā ir pārsniegusi 10 gigavatstundas,

2. Elektroenerģijas izmaksu attiecība pret uzņēmuma ražojuma bruto vērtību pēc Federālās statistikas pārvaldes definīcijas (Fachserie 4, Reihe 4.3) no 2007. gada* ir pārsniegusi 15 procentus,

3. Elektroenerģijas daudzums atbilstoši § 37 pa daļām novadīts un ir pašu izmantots un

4. sertificēšana ir realizēta, ar kuru enerģijas patēriņš un potenciāli enerģijas potenciāla samazināšana ir tikuši novērtēti.

(2) Priekšnoteikumus saskaņā ar 1. rindkopas 1. punkta Nr. 1 līdz 3 jāpierāda ar elektroenerģijas piegādes līgumiem un elektroenerģijas rēķiniem par pēdējo noslēgto darījumu gadu, kā arī ar ekonomiskās kontrolieres, ekonomiskā kontroliera, zvērinātas grāmatvedības kontrolieres vai zvērināta grāmatvedības kontroliera atzinumu, pamatojoties uz pēdējā noslēgtā gada noslēguma datiem. Priekšnoteikumu atbilstoši 1. rindkopas 4. punktam jāpierāda ar vides ekspertes vai vides eksperta izsniegtu izziņu.

(2a) Uzņēmumiem, kas ir nodibināti pēc iepriekšēja gada 30. jūnija, atšķirībā no 1. rindkopas var iesniegt datus par visa gada rezultātiem. 2. rindkopa attiecīgi ir spēka.

Jaunnodibināti uzņēmumi ir tikai tādi, kas nav radušies pārcelšanās rezultātā. Par nodibināšanas brīdi uzskatāms laika brīdis, kad elektroenerģija pirmoreiz tiek noņemta ražošanas vai transporta mērķiem.

(3) Uzņēmumiem, kuri elektroenerģiju saņēmuši 1. rindkopas 1. punkta izpratnē mazāk par 100 gigavatstundām vai to attiecība pret uzņēmuma ražojuma bruto vērtību bija mazāka par 20 procentiem, ierobežojums izriet atbilstoši §40 tikai attiecībā uz virs 10 procentiem no pēdējā noslēgtā darījumu gada attiecīgajā noņemšanas vietā saņemto un pašizlietoto elektroenerģiju; pierādījums jāveic, kā norādīts 2. rindkopā. Ja uzņēmums atbalsta (privilēģiju) periodā piegādi saņem no vairākiem elektroapgādes uzņēmumiem, tad ierobežošana attiecas atbilstoši § 40 2. rindkopai katram elektroapgādes uzņēmumam pa daļām atbilstoši apjomam, kādā tas apgādā pēdējo lietotāju šajā noņemšanas vietā; uzņēmums nodod elektroapgādes uzņēmuma rīcībā informāciju daļas aprēķināšanai.

(4) Noņemšanas vieta ir visas telpiski saistītās elektriskās uzņēmuma ierīces, kas atrodas uzņēmuma teritorijā, kas ir saistīta ar vienu vai vairākiem noņemšanas punktiem tīkla operatora tīklā.

(5) Rindkopas 1 līdz 4 ir spēkā uzņēmuma patstāvīgām daļām.

*) Oficiāla norāde: Skat. *Statistischen Bundesamt, 65180 Wiesbaden*.

§ 42 Sliežu ceļi

Sliežu ceļiem spēkā ir § 41 1. rindkopas Nr. 1 un 3., kā arī 2. un 3. rindkopa, atbilstoši papildinot:

1. Ir jāievēro tikai tas elektroenerģijas daudzums, kas tiek izmantots tieši sliežu ceļu satiksmē.
2. Sliežu ceļi tiek uzskatīti par uzņēmumu, kurā izlietojums ir bijis mazāks par 100 gigavatstundām.
3. Noņemšanas vieta ir uzņēmuma sliežu ceļu satiksmes izmantojamo vietu summa.

§ 43 Iesnieguma termiņš un rezultāts

(1)) Iesniegums atbilstoši § 40 1. rindkopai, un saistībā ar § 41 vai § 42, ieskaitot dokumentus pie iesnieguma, jāiesniedz līdz tekošā gada 30. jūnijam (Izslēgšanas termiņš). Lēmumu pasludina iesniegumu iesniegušajai personai, elektroapgādes uzņēmumam un par kārtību atbildīgajam pārnese tīkla operatoram. Tas ir derīgs uz gadu, skaitot no nākamā gada 1. janvāra. Iepriekšējā lēmuma izsauktā iedarbība saglabājas, aprēķinot elektroenerģijas attiecību pret ražojuma bruto vērtību, neņemot vērā § 41 1. rindkopas Nr. 2 un 3. rindkopu.

(2) Jaundibinātie uzņēmumi § 41 2a rindkopas izpratnē var iesniegumu iesniegt neņemot vērā 1. rindkopas 1. punktu, līdz tekošā gada 30. septembrim. 1. punkts ir spēkā attiecībā uz Sliežu ceļu uzņēmumiem.

(3) Attiecīgā noņemšanas vietas par kārtību atbildīgā pārnese tīkla operatora prasība saskaņā ar §37 pret attiecīgo elektroapgādes uzņēmumu tiek ierobežota atbilstoši Ekonomikas un izvedkontroles federālās pārvaldes lēmumam; pārnese tīkla operatoriem jāievēro ierobežojumi § 36 ietvaros.

§ 44 Pienākums sniegt informāciju

Lēmuma saņēmējiem atbilstoši § 40 pēc pieprasījuma jāsniedz Federālajai vides, dabas aizsardzības, reaktoru drošības ministrijai informācija par visiem faktiem, kuri ir nepieciešami vērtējumam par to, vai § 40 1. rindkopas 2. punkta mērķi ir sasniegti. Uzņēmuma un darījumu slepenība tiek nodrošināta.

5. daļa

Caurspīdīgums

1. nodaļa

Pienākums ziņot un publicēt

§ 45 Pamatprincips

Iekārtu operatorēm un operatoriem, tīkla operatoriem un elektroapgādes uzņēmumiem ir pienākums nekavējoši nodot vienam otra rīcībā federālajās zemēs, saskaņā ar §§ 34 līdz 39 esošo izlīdzināšanu, nepieciešamos datus, it īpaši tos, kas minēti §§ 46 līdz 50. § 38 ir spēkā esošs. Datus, kuri saskaņā ar § 64 1. rindkopas 1. punkta Nr. 9, tiek reģistrēti un publicēti par nodibināmo uzņēmumu, kopš datu publicēšanas brīža nedrīkst vairs pārraidīt saskaņā ar §§ 45 līdz 52.

§ 46 Iekārtu operatores un operatori

Iekārtu operatorēm un operatoriem ir pienākums tīkla operatoram

1. paziņot atbilstoši § 33 1. rindkopai pašizmantotās elektroenerģijas atrašanās vietu, iekārtas jaudu un daudzumu,
2. par biomasas iekārtām atbilstoši § 27 1. rindkopai jāpaziņo par lietoto materiālu saskaņā ar § 27 3. rindkopas Nr. 2 un 4. rindkopas Nr. 2, kā arī datus par ieviestajām

tehnoloģijām atbilstoši § 27 4. rindkopas Nr. 1 un 3,

3. līdz gada 28. februārim nodot rīcībā datus, kas nepieciešami gala aprēķinam par iepriekšējo gadu.

§ 47 Tīkla lietotāji

(1) Tīkla operatoriem, kuri nav pārvades tīkla operatori, ir pienākums

1. No iekārtu operatorēm un iekārtu operatoriem saņemtos datus atbilstoši

§ 46, faktiski veiktos atlīdzības maksājumus, kā arī pārējos izlīdzināšanai nepieciešamos datus, kas noteikti federālajās zemēs, tos apkopojot, nekavējoši paziņot priekšā esošajam pārnesuma tīkla operatoram un

2. Līdz katra gada 31. maijam dokumentu veidlapas, kurus pārnesuma tīkla operators nodot rīcībā savā interneta lapā, elektroniskā formā iesniegt gala aprēķinu par iepriekšējo gadu gan par katru iekārtu atsevišķi, gan apkopotus; § 19 2. un 3. rindkopai ir atbilstoši.

(2) Izlīdzināmo enerģijas daudzumu un atlīdzības maksājumu atbilstoši 1. rindkopai izlīdzināšanai īpaši nepieciešami ir

1. dati par spriegumu, pie kura iekārta ir pieslēgta,

2. tīkla atlīdzību lielums saskaņā ar § 35 2. rindkopu, no kuriem ir izsargājušies,

3. dati par to, ciktāl tīkla operators ir noņēmis enerģijas daudzumu no kāda tīkla, kas atrodas aiz tā, un

4. dati, ciktāl tīkla operators ir nodevis enerģijas daudzumu saskaņā ar Nr. 3 pēdējām lietotājām, pēdējiem lietotājiem, tīkla operatoriem vai elektroapgādes uzņēmumiem vai izmantojis pats.

§ 48 Pārvades tīkla operatori

(1) Pārvades tīkla operatoriem atbilstoši § 47 jāpublicē savā interneta mājas lapā dati un gala aprēķins saskaņā ar § 47 par iekārtām, kuras tieši vai netieši atbilstoši § 8 2. rindkopai ir pieslēgtas viņu tīklam.

(2) Pārvades tīkla operatori ir pienākums

1. nekavējoši paziņot elektroapgādes iestādēm, par kurām viņi ir tiesiski atbildīgi, pēc tam, kad viņu rīcībā ir, pamatojoties uz faktiski veiktiem atlīdzības maksājumiem un atbilstoši § 37 3. rindkopai atlīdzināmo enerģijas daudzumu un
2. elektroapgādes iestādēm, par kuru kārtību viņi ir atbildīgi, iesniegt līdz 31. jūlijam gala aprēķinu par iepriekšējo gadu. § 47 2. rindkopa attiecīgi ir spēkā.

§ 49 Elektroapgādes uzņēmums

Elektroapgādes uzņēmumiem ir pienākums nekavējoši ziņot savam par kārtību atbildīgajiem pārnesuma tīkla operatoram par gala lietotājiem piegādāto enerģijas daudzumu un līdz 31. maijam jāiesniedz gala aprēķins par iepriekšējo gadu.

§ 50 Testēšana

Tīkla operatori un elektroapgādes uzņēmumi var pieprasīt, lai gala aprēķinu atbilstoši § 47 1. rindkopas Nr. 2, §§ 48 un 49 uzrādīšanai apstiprinātu saimniecības kontroliere, saimniecības kontrolieris, zvērināta grāmatvedības kontroliere vai zvērināts grāmatvedības kontrolieris.

§ 51 Federālā tīkla aģentūras informācija

(1) Tīkla operatoriem ir pienākums Federālajā tīkla aģentūrā iesniegt elektroniskā veidā norādītajos termiņos datus, kurus viņi atbilstoši § 46 saņem no iekārtu operatorēm vai iekārtu operatoriem, datus saskaņā ar § 47 2. rindkopas Nr. 1 un gala aprēķinus atbilstoši § 47 1. rindkopas Nr. 2, kā arī § 48 2. rindkopas Nr. 2, ieskaitot datus par kontroli; elektroapgādes uzņēmumiem attiecībā uz datiem tas der atbilstoši § 53 un, ciktāl tie aprēķina diferencētos izdevumus saskaņā ar § 54 1. rindkopu, atbilstoši elektroenerģijas caurmēra izdevumiem/izmaksām par kilovatstundu.

(2) Iekārtu operatorēm un iekārtu operatoriem, kuri par elektrību no atjaunojamajām enerģijām pēc šī likuma priekšrakstiem nepretendē uz atlīdzību, bet pārdod to trešajai personai, ir pienākums līdz 31. maijam Federālajā tīkla aģentūrā elektroniskā veidā iesniegt šīs elektroenerģijas daudzumu.

(3) Tā kā Federālā tīkla aģentūra sagatavo dokumentu veidlapas, tīkla operatoriem, elektroapgādes uzņēmumiem, iekārtu operatorēm un iekārtu operatoriem ir pienākums datus nosūtīt šādā formā. Datus atbilstoši 1. un 2. rindkopai jānodod Federālajai Vides, dabas aizsardzības un reaktoru drošības ministrijas rīcībā statistikas mērķiem, kā arī likuma izpildei un ziņojuma sniegšanai saskaņā ar § 65.

§ 52 Sabiedrības informēšana

(1) Tīkla operatoriem un elektroapgādes uzņēmumiem ir pienākums savās interneta lapās

1. nekavējoši publicēt datus atbilstoši §§ 45 līdz 49 pēc to nodošanas un

2. ziņojumu par atbilstoši §§ 45 līdz 49 paziņotajiem datiem un saglabāt visu nākamo gadu. § 48 1. rindkopa paliek nemainīta.

(2) dati un ziņojums kompetentai trešajai personai dod iespēju, bez papildu informācijas pilnā apmērā izprast izlīdzināto elektroenerģijas daudzumu un izlīdzināšanas maksājumus.

2. nodaļa

Mainīgās izmaksas

§ 53 Paziņojums

(1) Elektroapgādes uzņēmumi, kas elektroenerģiju nogādā gala patērētājiem, ir tiesīgi ikreiz uzrādīt trešajai pusei starpību starp saskaņā ar § 37 3. rindkopu apskatītajā aprēķinu laika periodā paredzēto kompensāciju un elektroenerģijas abonēšanas izmaksām par kilovatstundu (starpības izmaksas).

(2) Uzrādot starpības izmaksas nepieciešams saskatāmā un labi salasāmā rakstā norādīt, cik kilovatstundu elektroenerģijas no atjaunojamām enerģijām un metāna ir liktas par pamatu, veicot starpības izmaksu aprēķinu. Ziņojums par diferencētajām izmaksām jāpamato tā, lai to varētu izprast bez turpmākas informācijas.

(3) Izdevumus, kurus var pievienot tīkla izmantošanas atlīdzībai, nedrīkst uzrādīt kā starpības izmaksas.

§ 54 Norēķināšanās

(1) Visiem elektroapgādes uzņēmumiem, kuri uzrāda diferencētas izmaksas, tās jāaprēķina gala lietotājiem par iepriekšējo gadu vēlākais līdz nākamā gada 30. novembrim un jāpamato ar faktiskajām elektroenerģijas izmaksām. § 53 2.rindkopa ir attiecīgi spēkā.

(2) Atšķirīgi no 1. rindkopa 1 aprēķina pamatā var likt starpību starp saskaņā ar § 37 3. rindkopu apmaksāto atlīdzību un vidējo tirgus cenu (*Phelix Base*) *European Energy Exchange AG* Leipciģā elektroenerģijas biržas tā brīža laika perioda aprēķinu.

Pie tam noteicošais ir pārdošanas periods starp 1. oktobri aizpērnajā gadā (pret aplūkojamo gadu) 30. septembri pagājušajā gadā.

(3) Elektroapgādes uzņēmumiem, kuri savām klientēm vai klientiem ir uzrādījuši gaidāmās mainīgās izmaksas, ir pienākums atlīdzināt par daudz aprēķinātās faktiskās diferences izmaksas. Elektroapgādes uzņēmums ir atbildīgs par aprēķina pareizību.

*) skat.: interneta lapā www.eex.com

3. nodaļa

Izcelsmes apliecinājums un dubultās pārdošanas aizliegums

§ 55 Izcelsmes pierādīšana

(1) Iekārtu izmantotājas un iekārtu izmantotāji var par elektroenerģiju no atjaunojamām enerģijām no vides ekspertes vai vides eksperta saņemt pierādījumu par izcelsmi.

(2) Izcelsmes apliecinājumam jāsaturs dati par

1. elektroenerģijas ražošanai izmantoto enerģiju veidu un būtiskām sastāvdaļām, ieskaitot datus, ciktāl runa ir par elektroenerģiju no atjaunojamām enerģijām Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 27. oktobra Direktīvas 2001/77/EK izpratnē par tādas elektroenerģijas pielietojuma veicināšanu iekšējā tirgū, kas ražota, izmantojot neizsīkstošos enerģijas avotus (ABl. EG Nr. L 283 33. lpp), kas pēdējo reizi izmainīta ar Padomes Direktīvu 2006/108/EG no 2006. gada 20. novembra (ABl. EG Nr. L 363 414. lpp) izpratnē.

2. Izmantojot biomasu - vai runa ir vienīgi par biomasu, ciktāl tas ir tiesisko rīkojumu izpratnē, atbilstoši § 64 1.punkta Nr. 2,

3. Iekārtu izmantotājas vai iekārtu izmantotāja vārds un adrese,

4. Iekārtā ražotās elektroenerģijas daudzumu, laika periodu, kurā elektroenerģija tika ražota, un ciktāl elektroenerģija atbilstoši §§ 16 līdz 33 ir atlīdzināta, kā arī

5. Iekārtas atrašanās vietu, jaudu un ekspluatācijā nodošanas brīdi.

(3) Izcelsmes apliecinājumu drīkst izmantots tikai, ja tā dati pilnībā atbilst rindkopas 2 pieprasītajiem datiem.

(4) Izcelsmes apliecinājumi par strāvu no atjaunojamajām enerģijā no iekārtām citās Eiropas Savienības dalībvalstīm, kas ir izsniegtas saskaņā ar Direktīva 2001/77/EG 5. panta 2. rindkopau, ir spēkā kā apliecinājums atbilstoši Direktīvu 5. panta 3.rindkopā nosauktajiem punktiem.

§ 56 Dubultās pārdošanas aizliegums

(1) Elektroenerģiju no atjaunojamajām enerģijām un metāna, kā arī no gāzes tīkliem, kurus baro biogāze, kas iegūta organisko atkritumu pārstrādē, vai biogāze, kas iegūta notekūdeņu attīrīšanas procesā, kā arī no biomasas nedrīkst pārdot vairākkārtīgi vai atsavināt to citas personas labā, pretēji §34 vai §36 4. rindkopai.

(2) Iekārtu izmantotājas vai iekārtu izmantotāji, kuri likumīgi pretendē uz atlīdzību par elektroenerģiju no atjaunojamām enerģijām un metāna, nedrīkst pierādījumus par elektroenerģiju no atjaunojamām enerģijām un no metāna nodot tālāk. Ja iekārtas izmantotāja vai iekārtas izmantotājs pierādījumu par elektroenerģiju no atjaunojamajām enerģijām vai raktuvju gāzi nodod tālā, viņi par šo elektroenerģiju nedrīkst saņemt atlīdzību atbilstoši.

(3) Kamēr kopīgā projekta pārveidošanas ietvaros atbilstoši Projekta mehānisma likumam, dat. 22.09.2005 (BGBl. IS.2826), pēdējoreiz mainīts ar 7.8.2007. g. Likuma 3. pantu, pašlaik spēkā esošajā redakcijā par iekārtas emisijas samazināšanu tiek ražotas emisijas redukcijas vienības, elektroenerģiju no attiecīgās iekārtas atbilstoši §§ 16 līdz 33 nedrīkst atlīdzināt.

6. daļa

Tiesiskā aizsardzība un oficiālā tiesvedība

§ 57 Strīdu izskatīšanas vieta

Ar šo likumu saistīto strīdu un tā pielietošanas jautājumu noskaidrošanai Federālā vides, dabas aizsardzības un reaktoru drošības ministrija var iekārtot Strīdu izskatīšanas vietu.

§ 58 Lietotāju aizsardzība

Likuma §§ 8 līdz 14 izmantojami attiecīgi pret negodīgu konkurenci attiecībā uz §§ 16 līdz 33 minētajiem pārkāpumiem.

§ 59 Pagaidu tiesiskā aizsardzība

(1) Pēc ierīču operatores vai operatora pieprasījuma par pamattiesvedību atbildīgā tiesa var tieši pirms iekārtas uzstādīšanas, ievērojot atsevišķa gadījuma apstākļus, ar pagaidu lēmumu noteikt, ka vainīgā vai vainīgais, kas saskaņā ar §§ 5, 8, 9 un 16 paredzētajām prasībām sniedz izziņu, var iekārtu priekšlaicīgi pieslēgt, nekavējoties optimizēt savu tīklu, palielināt jaudu vai pārbūvēt, noņemt elektroenerģiju, un tādējādi maksā kā avansu par taisnīgu uzskatāmu summu.

(2) Pagaidu lēmums var tikt pieņemts, arī gadījumā, ja nav spēkā priekšnosacījumi, kas paredzēti Civilprocesa §§ 935, 940.

§ 60 Jūras ūdens ceļu lietošana

Kamēr vien iekārtu operatores vai operatori saskaņā ar § 16 kompensācijas prasību patur spēkā, iekārtu darbībai vācu ekskluzīvo ekonomisko zonu vai teritoriālās jūras var izmantot bez maksas.

§ 61 Federālās tīkla aģentūras pienākumi

(1) Federālās tīkla aģentūras pienākumos ir uzraudzīt, ka

1. elektroapgādes uzņēmumiem var tikt aprēķinātas tikai saskaņā ar § 35 samaksātās kompensācijas, atskaitot tīkla maksu, no kuras varēja izvairīties,

2. informācija tiek saskaņā ar § 51 iesniegta un saskaņā ar § 52 publiskota

3. mainīgās izmaksas trešajai pusei tiek darītas zināmas, samērojot tikai ar §§ 53 un 54.

Tā atbalsta Federālo vides, dabas aizsardzības un reaktoru drošības ministriju, šo likumu novērtējot un sagatavojot pārskatu par paveikto.

(2) saskaņā ar 1. rindkopu par uzdevumu izpratni spēkā ir Enerģētikas likuma 8. daļas noteikumi, atskaitot § 69 1. rindkopas 2. punktu, 10. rindkopu, §§ 91, 92 un 95 līdz 101, kā arī attiecīgi 6. nodaļu.

(3) Federālā tīkla aģentūras izdotos lēmumus saskaņā ar 2. rindkopu apstiprina Palātas (Beschlusskammern); Enerģētikas likuma § 59 1. rindkopas 2. un 3. punkts, 2. un 3. rindkopa, kā arī § 60 attiecīgi ir spēkā.

(4) Federālā tīklu aģentūra ievāc izmaksas (nodokļi un izdevumi) par oficiālām prasībām saskaņā ar 2. un 3. rindkopu, kas ir saistībā ar Enerģētikas likuma § 65.

Federālā ekonomikas un tehnoloģiju ministrija ir tiesīga regulēt nodokļu tarifus, izdodot tiesisko rīkojumu bez saskaņošanas ar Bundesrātu.

(1) Administratīvu pārkāpumu ir izdarījis tas, kurš tīši vai nolaidības dēļ

1. Pretēji § 56 1. rindkopai ir elektroenerģiju vai gāzi vairākkārtīgi pārdevis, citādi to nodevis vai arī pretēji § 34 vai § 36 4. rindkopai pārdevis trešajai personai vai

2. Darbojas pretēji izpildāmam rīkojumam atbilstoši § 64 2. rindkopai saistībā ar § 65 1. vai 2. rindkopu, vai § 69 7. rindkopas 1. punktu, vai arī Enerģētikas likuma 8. rindkopas 1. punktu,

(2) Par administratīvo pārkāpumu var sodīt ar naudas sodu līdz simts tūkstošiem eiro.

(3) Federālā tīkla aģentūra ir pārvaldes iestāde Likuma par administratīvajiem pārkāpumiem § 36 1. rindkopas Nr. 1 izpratnē.

§ 63 Nozares uzraudzība

Valsts iestādes, uz kurām attiecas šis likums, ir pakļautas Vides, dabas aizsardzības un reaktoru drošības federālās ministrijas nozaru uzraudzībai. Tas neattiecas uz nozares uzraudzību pār Federālo tīkla aģentūru.

7. daļa

Rīkojumu pilnvarošana, pieredzes ziņojums, pārejas noteikumi

§ 64 Rīkojumu pilnvarošana

(1) Federālajai valdībai ir dotas pilnvaras, bez saskaņošanas ar Federālo padomi (Bundesrat) regulēt:

1. Prasības vēja enerģijas iekārtām tīkla integrācijas uzlabošanai un apgaismei, saskaņā ar § 6 Nr. 2, § 29 2. rindkopas 4. punktu un § 66 1. rindkopas Nr. 6 (Systemdienstleistungs-Bonus). Saskaņā ar 1. punktu rīkojumam jāsaturs sekojošas īpašas prasības, ciktāl transponēšana ir saimnieciski saprātīga:

a) iekārtām saskaņā ar § 29 2. rindkopas 4. punktu,

- par iekārtu uzvedību kļūdas gadījumā,
- par sprieguma stabilitāti un reaktīvās jaudas stāvokli,
- par frekvences stabilizāciju,
- par noteikšanas metodi,
- par piegādes atjaunošanu un
- esošo vēja parku paplašināšanu,

b) par iekārtām saskaņā ar § 66 1. rindkopas Nr. 6

- par iekārtu uzvedību kļūdas gadījumā,
- par frekvences stabilitāti,
- par noteikšanas metodi,
- par piegādes atjaunošanu un
- esošajos vēja parkos veicot veco iekārtu atjaunošanu;

2. §27 lietojuma sfērā, kādas vielas ir izmantojamas kā biomasas, kādu tehnisko metodi drīkst pielietot elektroenerģijas iegūšanai un kādas prasības jāievēro attiecībā uz vidi;

3. Papildus 1. pielikumam par pieredzi vai tehniku, par ko ir spēkā/vairs nav spēkā prasība par tehnoloģiju bonusu, lai nodrošinātu, ka vienīgi inovatīvās tehnoloģijas ļauj saņemt bonusu, ieskaitot tehniskos un tiesiskos nosacījumus gāzes tīkla izmantošanai, un

atzīšana, ka gāze, kas tiek saņemta no gāzes tīkla, tiek pārveidota kā no organiskajiem atkritumiem iegūtā gāze, notekūdeņu biogāze un biogāze;

4. Papildinot 3. un 4. pielikumu par pieļaujamo vai nepieļaujamo siltuma izmantošanu;

5. Papildinot 5. pielikumā esošo definīciju Noteikumi atsaucies ienākumu noteikšanai un pielietošanai;

6. no atjaunojamās enerģijas saražotās elektroenerģijas labākai integrācijai, it īpaši:

a) finansiāli stimuli, ieskaitot to prasību priekšnosacījumus, strukturēšanu un aprēķinu modalitāti, sevišķi tas attiecas uz ilgumu, padevi, kā arī uzlabotu no atjaunojamās enerģijas saražotās elektroenerģijas iesaisti tīklā un tirgū un

b) priekšnosacījumi dalībai elektroenerģijas tirgus regulēšanai;

7. Papildus §§ 45 līdz 52 prasības par piegādāto datu veidu un sagatavošanu, ciktāl tas nepieciešams, lai visā federālajā valstī izlīdzinājumu padarītu saprotamu.

8. Tehniskās prasības iekārtām, lai nodrošinātu tehnisko drošību un sistēmas stabilitāti.

9. caurspīdīguma tālākai palielināšanai un visas valsts mēroga izlīdzināšanas mehānisma vienkāršošanai, it īpaši

a) publiska reģistra izveidošana, kurā tiek reģistrētas iekārtas (iekārtu reģistrs),

b) iekārtu reģistra noformēšana, kas ļautu nodot informāciju, kas ir paredzēta informācijas sniedzējiem,

c) datu aizsardzībai, kā arī nodokļu atvieglošanai paredzētās regulas, oficiālās procedūras nodokļu maksātājiem un nodokļu likumdošana.

Priekšrakstiem, kas paredzēti 1. punkta Nr. 2, 5 un 6, nepieciešama Vācijas bundestāga piekrišana.

(2) Vides, dabas aizsardzības un reaktoru drošības federālā ministrija ir pilnvarota veikt regulēšanu, saskaņoti ar Pārtikas, lauksaimniecības un patērētāju tiesību aizsardzības federālo ministriju ar juridisko rīkojumu, saskaņojot ar Vācijas Bundestāgu un bez bundesrāta piekrišanas,

1. ka prasība par elektroenerģijas atlīdzināšanu, kas iegūta no biomasas, tikai tad ir spēkā, ja pierādāmi, ka

a) audzējot izmantojamo biomasu, tiek ievērotas noteiktas prasības ilglaicīgai zemkopībai un mežkopībai izmantojamo platību izmantošanai un dabiskās dzīves telpas aizsargāšanai,

b) iegūstot elektroenerģiju no izmantojamās biomasas, tiek nodrošināta noteikta konstatētu siltumnīcu gāzes samazināšana,

ieskaitot prasību literas a un b izpratnē, noteikti lielumi, lai konstatētu siltumnīcu gāzes samazināšanu literas a un b, un nepieciešamo pierādījumu izpratnē;

2. papildus 2. pielikumam, vielas, kuras noder vai arī nenoder kā ataugošās izejvielas, vai vielas, kuras noder kā augu valsts blakusprodukti, ieskaitot to standarta biogāzes ražu.

(3) Federālā valdība ir pilnvarota, izdot juridisko rīkojumu, saskaņojot ar Vācijas Bundestāgu un bez Bundestāga piekrišanas, ar mērķi tālāk attīstīt Federāla līmeņa izlīdzināšanas mehānismu ar sekojošu saturu:

1. pārvades tīkla lietotājs ir atbrīvots no pienākuma, pārvadīt elektroenerģiju viņam piesaistītajam */nachgelagerten/* elektroapgādes uzņēmumam, saskaņā ar § 36 4. rindkopu.

2. Pārvades tīkla lietotāja pienākums ir elektroenerģiju efektīvi pārdot.

3. Pārvades tīkla lietotāja pienākums ir, it īpaši aprēķinot pārdošanas zaudējumus, veikt nepieciešamās transakciju izmaksas un atlīdzināšanas maksājumus, veikt kopēju caurskatāmu EEG konta darbību.

4. Elektroapgādes uzņēmumi, kas piegādā elektroenerģiju gala patērētājiem, tiek atbrīvoti no pienākuma noņemt un atlīdzināt elektroenerģiju atbilstoši § 37 1. rindkopas 1. punktam.

5. Pārvades tīkla lietotāja pienākums ir kopīgi, pamatojoties uz prognozējamo elektroenerģijas daudzumu no atjaunojamām enerģijām un metāna nākamajam kalendārajam gadam, paredzamās izmaksas un ienākumus, paziņot un publicēt nākamajam kalendārajam gadam plānoto federāla mēroga EEG konta saldo pārrēķinu.

6. Elektroapgādes uzņēmumiem, kuri piegādā elektroenerģiju gala patērētājiem, ir pienākums, veikt katreiz noteicošu EEG-nodokļu uzskaiti; pie tam ir jāveic atlaides.

7. Pārvades tīkla lietotāja pienākumu nodošana trešajai pusei; noteikumi par šeit veicamajām darbībām, lai ievērotu attiecīgos nosacījumus, tajā skaitā pārvades tīklu operatoru sniegtie pakalpojumi federālās izlīdzināšanas ietvaros vai EEG-elektroenerģijas daudzums, priekšraksti pārdošanai, ieskaitot iespēju, kompensācijas maksājumus un transakciju izmaksas kompensēt ar finansiāliem stimuliem, tirdzniecības uzraudzība, prasības attiecībā uz mārketingu, konta vadību, EEG-nodokļu uzskaites paziņošana, ieskaitot pienākumu par atklātību un caurskatāmību, termiņi un pārejas noteikumi finanšu izlīdzināšanas izpildei, ieskaitot Federālā tīkla aģentūras pilnvarojumu, saskaņoti ar Vides, dabas aizsardzības un reaktoru drošības federālo ministriju, Federālo saimniecības un tehnoloģijas ministriju.

8. Nepieciešamā piemērošana tiešās tirdzniecības prasībām, kā arī nepieciešamā īpašo izlīdzināšanas noteikumu piemērošana elektrointensīviem uzņēmumiem un sliežu transportam, noteikumu par sekojošām korekcijas iespējām, Federālā tīkla aģentūras pilnvaras, paziņošanas un atklātības pienākumi, kā arī noteikumi par mainīgajām izmaksām attiecībā uz attīstītu izlīdzināšanas mehānismu.

§ 65 Pieredzes pārskats

Federālā valdība novērtē šo likumu un iesniedz pieredzes pārskatu Federālajai padomei līdz 2011. gada 31. decembrim un tālāk ik pēc četriem gadiem.

§ 66 Pārejas nosacījumi

Elektroenerģijai no iekārtām, kas ir pieņemtas ekspluatācijā līdz 2009. gada 1. janvāra, piemērojami 2004. gada 21. jūlijā izdotā Atjaunojamo enerģiju likuma (BGBl. I S. 1918) priekšraksti, aizstājot §§ 6, 20 2. rindkopa, § 21 2. rindkopa, § 23 1. un 3. rindkopa, §§ 24 līdz 26 1. rindkopa, §§ 27, 28 1. rindkopa, § 29 1. un 2. rindkopa, §§ 30, 32, 33, kā arī pielikumu 1. un 3.:

1. § 6 Nr. 1 tehniskās un darbības vadlīnijas ir jāievēro no 2011. gada 1. janvāra.
2. No biomasas iekārtām iegūtajai elektroenerģijai piemērojami § 27 rindkopa 1 Nr. 1 und 2. rindkopa.

2. pielikuma ietvaros nav spēkā:

a) punkti I.2, I.4 un

b) punkts IV.8, ciktāl ir runa par grādīgo dzērienu monopola likuma § 25 izpratnē (publicēts Bundesgesetzblatt Teil III, Gliederungsnummer 612-7) publicētajā galīgajā variantā, ko pēdējoreiz mainīja ar 2007. gada 13. decembra likuma 7. pantu (BGBl. I S. 2897), par kuru nav spēkā nekāds cits pielikuma pienākums, saskaņā ar grādīgo dzērienu monopola likuma § 25 2. rindkopas Nr. 3 vai 3. rindkopas Nr. 3.

3. Elektroenerģijai, kas iegūta biomasas pārstrādes iekārtās, kas pēc 2008. gada 31. decembra pirmoreiz koģenerācijā saskaņā ar 3. pielikumu ir saražota, kompensācija palielinās līdz 3,0 centiem par kilovatstundu (koģenerācijas-bonuss).

Attiecīgi ir spēkā arī § 20 1. un 2. rindkopas Nr. 5 un 3. rindkopa.

Elektroenerģijai, kas iegūta no īpašām biomasas pārstrādes iekārtām, kas iegūtas saskaņā ar 3. pielikumā paredzētajiem noteikumiem ir saražota koģenerācijā, kompensācija palielinās līdz 3,0 centiem par kilovatstundu, ja iekārtas jauda ir līdz 500 kilovatiem, ieskaitot.

4. Prasība par kompensāciju elektroenerģijai no biomasas saskaņā ar § 64 1. rindkopas

1. punkta Nr. 2 izdoto biomasas regulu ir spēkā arī elektroenerģijai no iekārtām, kas līdzās biomasai izmanto īpašas biomasas, ja iekārtu operatore vai operators var pierādīt izmantoto biomasas veidu, veicot uzskaiti izejvielu dienasgrāmatā ar datiem un dokumentiem par izmantoto vielu veidu, daudzumu un vienībām, izcelsmi, kā arī zemāko siltumspēju uz vienību.

4a. Elektroenerģijai, kas iegūta biomasas pārstrādes iekārtās, kas izmanto biomasas anaerobās fermentācijas veidā iegūto gāzi (biogāzi), kompensācija palielinās līdz 1,0 centam par kilovatstundu, ja iekārtas jauda ir līdz 500 kilovatiem ieskaitot, ja tiek ievērotas emisiju samazināšanas prasības par gaisa tīrību attiecībā uz formaldehīda robežvērtību, un to pierāda uzrādot attiecīgās iestādes izziņu. Tas neattiecas uz iekārtām, kuras no gāzes tīkla saņemto gāzi izmanto § 27 2. rindkopas izpratnē.

5. Elektroenerģijai, kas iegūta iekārtās ar uzstādīto jaudu virs 20 megavatiem, kas

- a) izmanto vismaz 75% saistībā ar sārma balzāma (*Schwarzlauge*) iegūto zemāko siltumspēju,
- b) koģenerācijas likuma § 3 4. rindkopas ietvaros elektroenerģijas ražošanā sasniedz koģenerācijas daļu vismaz 70%,
- c) gadā sasniedz vismaz 5000 pilnas slodzes stundas un
- d) ir sākušas darboties līdz 2004. gada 1. augustam,

paredz segt starpību starp iekārtā saražoto elektroenerģiju un izmantoto elektroenerģiju, kas paredzēta tehniskās celulozes ražošanai, kuras procesā rodas sārms, apmierinot prasību par minimālo atlīdzību arī tad, ja jauda ir sākot no 20 megavatiem. Kompensācija sastāda 7,0 centus par kilovatstundu.

Bez kompensācijas saskaņā ar 1. punktu ir izslēgta pilnvarojumu piešķiršana iekārtai saskaņā ar siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju kvotu tirdzniecības likumu. Iekārtai pastāvoša piešķiruma izvēle tiek atsaukta ar darbību nākotnē.

Priekšnosacījumi saskaņā ar 1. punkta a līdz c apakšpunktiem un kompensējamās elektroenerģijas daudzums tīkla operatoram jāapliecina, iesniedzot vides ekspertes vai eksperta apliecību. Apliecībai saskaņā ar 1. punkta b apakšpunktu jāatbilst pieņemtiem tehnikas noteikumiem; tehnikas noteikumu ievērošana uzskatāma par ievērotu, ja tiek izdots sertifikāts atbilstoši sertificēšanas noteikumiem „*Arbeitsgemeinschaft für Wärme und Heizkraftwirtschaft – AGFW – e. V. herausgegebenen Arbeitsblatt FW 308 – Zertifizierung von KWK-Anlagen*” (par koģenerācijā ražoto elektroenerģiju) spēkā esošajā redakcijā.

6. Kompensācija par elektroenerģiju no vēja enerģijas iekārtām, kas pieņemtas ekspluatācijā pēc 2001. gada 31. decembra un pirms 2009. gada 1. janvāra, palielinās piecu gadu periodā par 0,7 centiem par kilovatstundu (bonuss par sistēmas pakalpojumiem), ciktāl tās pirms 2011. gada 1. janvārim veiktas modernizācijas pirmoreiz atbilst prasībām saskaņā ar § 64 1. rindkopas 1. punkta Nr. 1.

(2) Līdz juridiska rīkojuma izdošanai atbilstoši § 64 1. rindkopas 1. punkta Nr. 2, ciktāl šajā likumā ir atsauce uz šo rīkojumu, to aizstāj Rīkojums par biomasu 2001. gada 21.

jūnijā (BGBl. I S. 1234), kas mainīts ar 2005. gada 9. augusta rīkojumu (BGBl. I S. 2419), pašlaik spēkā esošajā redakcijā.

(3) šis likums netiek pielietots attiecībā uz iekārtām, kas par 25% pieder Vācijas Federatīvajai Republikai vai Federālajai zemei, un kas līdz 2004. gada 1. augustam ir pieņemtas ekspluatācijā.

1. pielikums Tehnoloģiju bonuss

(Avots: BGBl. I 2008, 2092)

Prasība par tehnoloģiju bonusu saskaņā ar § 24 3. rindkopu, § 25 3. rindkopu un § 26 3. rindkopu un § 27 4. rindkopas Nr. 1 attiecas uz elektroenerģiju, kas tiek iegūta līdz pat 5 megavatiem jaudīgās iekārtās (§18 izpratnē), kas tiek ražota ar vienu no sekojošām inovatīvām metodēm:

I. Gāzes sagatavošana

1. Priekšnoteikumi:

Prasība par Tehnoloģiju bonusu pastāv elektroenerģijai, ciktāl pēc § 24 2. rindkopas, § 25 2. rindkopas vai § 27 2. rindkopas pievadītā gāze tiek apstrādāta līdz dabasgāzes kvalitātei un turklāt var pierādīt, ka tiek ievēroti sekojoši nosacījumi:

- a) maksimālā metāna emisija atmosfērā sagatavošanas procesā – 0,5 procenti,
- b) maksimālais strāvas patēriņš – 0,5 kilovatstundas uz jēlgāzes normas kubikmetru,
- c) procesa siltuma sagatavošana, lai no atjaunojamās enerģijas iegūta notekūdeņu biogāze vai biogāze, vai metāns, vai arī no gāzes sagatavošanas vai ievadīšanas iekārtas siltuma, neizmantojot papildus fosilās enerģijas
- d) maksimālā gāzes sagatavošanas iekārtas jauda no 700 normkubikmetrus sagatavotās jēlgāzes stundā.

2. Bonusu griesti

Tehnoloģiju bonuss sasniedz, gāzes sagatavošanas iekārtas maksimālai jaudai esot

- a) 350 normkubikmetri sagatavotās jēlgāzes stundā - 2,0 centus par kilovatstundu un
- b) 700 normkubikmetri sagatavotās jēlgāzes stundā - 1,0 centus par

kilovatstundu.

Gāzes sagatavošanas iekārtām attiecīgi pielietojams § 19 1. rindkopa.

II. Inovatīvas iekārtas

1. Prasību priekšnoteikumi:

Prasība pēc tehnoloģiju bonusa attiecas uz elektroenerģiju, ciktāl tā tiek ražota kādā no sekojošām iekārtām vai tehniku, vai ar kādu no sekojošām metodikām, un pie tam seko siltuma izmantošana saskaņā ar 3. pielikumu vai lietderības koeficients sasniedz vismaz 45%:

- a) biomasas pārveidošana termokīmiskā gazifikācijā,
- b) degvielas šūnas,
- c) gāzes turbīnas,
- d) tvaika dzinēji,
- e) organiskās *Rankina* iekārtas,
- f) Daudzkomponentu maisījuma iekārtas, it īpaši *Kalina*-cikla iekārtas,
- g) Stirlinga motori,
- h) termokīmiskā konversijas tehnoloģijas, atskaitot salmus un citas stiebrveidīgās biomasas vai
- i) iekārtas, kas fermentē vienīgi bioatkritumus un tieši saistīta ar fermentācijas atlieku kompostēšanu, kad fermentācijas atliekas tiek pārstrādātas kompostā.

2. Bonusu griesti

Tehnoloģiju bonuss sastāda 2,0 centus par kilovatstundu.

2. pielikums Bonuss par elektroenerģiju no atjaunojamām izejvielām

(Avots: BGBl. I 2008, 2093 - 2095)

I. Priekšnoteikumi prasību izvirzīšanai

1. Prasību bonusam elektroenerģijai no ataugošām izejvielām pēc § 27 4. rindkopas Nr. 2 var izvirzīt, ja

- a) elektroenerģija tiek iegūta vienīgi no ataugošām izejvielām vai notiek ataugošo izejvielu vai biogāzes anaerobā fermentācija, kombinācijā ar tīru augu valsts blakusproduktiem, saskaņā ar Pozitīvā saraksta Nr. V,
- b) iekārtu operatore vai operators, izdarot ierakstus izmantoto vielu dienasgrāmatā ar ziņām un pierādījumiem par izmantoto vielu veidu, daudzumu un vienībām, kā arī izcelsmi un pierāda, ka nav izmantotas nekādas citas vielas un
- c) tajā pašā uzņēmuma teritorijā netiek darbinātas nekādas biomasas iekārtas, kurās vienlaicīgi tiek ražota strāva no citām vielām.

2. Iekārtām, sākot ar jaudu no 150 kilovatiem prasība ir spēkā vienīgi tad, ja elektroenerģijas ražošanai tiek izmantota vienīgi gāzveidīga vai cietā biomasas. Šķidrās biomasas pielietošana nav pretrunā ar nepieciešamo sākotnējo un atbalsta aizdedzināšanu

3. Prasība pēc bonusa ir spēkā vienīgi par to elektroenerģijas daļu, kas tiek iegūta no ataugošām izejvielām vai šķidrājiem mēsliem. Ataugošo izejvielu vai šķidro mēsli (biogāzes) anaerobās fermentācijas gadījumā un šo izejvielu kombinācija ar tīri augu valsts blakusproduktiem Pozitīvā saraksta Nr. V izpratnē nepieciešams paziņot un pierādīt daļu saskaņā ar 1. punktu pamatojoties uz standarta biogāzes produkciju. Pierādījumu iesniedz, izmantojot vides ekspertes vai eksperta apstiprinājumu

4. Elektroenerģija atbilstoši Federālās emisiju aizsardzības likuma pieļautām iekārtām, kas izmanto no ataugošo izejvielu vai šķidro mēsli (biogāzes) anaerobās fermentācijas iegūtas gāzes (biogāzes), pastāv prasība vienīgi tad, ja biogāzes ražošanā fermentācijas ēka tiek gāzu necaurlaidīgi pārklāta un tiek pielietotas papildus gāzes patēriņa iekārtas avārijas vai pārprodukcijas gadījumam.

II. Definīcijas

§ 27 4. rindkopas Nr. 2 izpratnē:

1. Ataugošas izejvielas: augi vai augu daļas, kas paliek pāri lauksaimniecības, mežsaimniecības vai dārzu ierīkošanas uzņēmumos, vai arī izkopjot ainavu un kurus tālāk

neviens nevar izmantot novākšanai, konservēšanai vai izmantošanai biomasas iekārtā sekojošai sagatavošanai vai izmainīšanai,

2. virca ir visas vielas, kas nosauktas par vircu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 3. oktobra rīkojumu (EG) Nr. 1774/2002 ar priekšrakstiem par higiēnu dzīvnieku blakusproduktiem, kas nav paredzēti cilvēku patēriņam (AB1. EG Nr. L 273 S. 1), un kurā ieviestas izmaiņas ar 2006. gada 22. decembra komisijas rīkojumu (EG) Nr. 2007/2006 (AB1. EG Nr. L 379 S. 98).

III. Pozitīvais saraksts

Par ataugošām izejvielām saskaņā ar Nr. I.1.a uzskatāmi it īpaši (pozitīvais saraksts):

1. pļavu un ganību augi kopumā zaļās masas, siena un skābbarības formā,
2. tīrumos augošie uzturā izmantojamie augi, ieskaitot labību, eļļas augu sējumus un pākšaugus, zaļās masas, izžuvušas masas un skābbarības veidā,
3. neapstrādāti sakņaugi, ārstnieciskie augi, garšaugi, grieztie ziedi,
4. graudi, sēklas, *Corn-Cob-Mix*, gumi, rāceņi/(bietes, kāļi, burkāni), augļi, dārzeņi, kartupeļu laksti, rāceņu/(biešu, kāļu, burkānu) laksti, salmi zaļās masas, izžuvušas masas/siena un skābbarības veidā,
5. rapšu eļļa un saulespuķu eļļa, rafinēta un nerafinēta,
6. palmu eļļa un sojas eļļa, rafinēta un nerafinēta, ciktāl pierādāms, ka ievērotas rīkojuma prasības pēc § 64 2. rindkopas Nr. 1,
7. meža retināšanas un koku stumbru novākšanas mežsaimniecības uzņēmumos radušies mežizstrādes atkritumi, ieskaitot mizas un malku no īslaicīgās augšanas plantācijām,
8. nopļautā zāle un nogrieztie zari pēc krūmu un koku apgriešanas,
9. izkārņījumi un urīns, ieskaitot mājlopu un zirgu pakaišus.

IV. Negatīvais saraksts

Par ataugošām izejvielām saskaņā ar Nr. I.1.a nav uzskatāmi (negatīvais saraksts):

1. izšķirotas saknes, pārslasīti kartupeļi, sašķiroti ārstniecības un garšaugi, kā arī sašķiroti grieztie ziedi,
2. pelavas, rāceņu/(biešu, kāļu, burkānu) atgriezumi, cukurbiešu pārpalikumi, kas radušies kā blakusprodukts cukura ražošanā,
3. sakņu, kartupeļu mizas, izspaidas, drabiņas, sapresētas un ekstrakcijas atlikumi, kas rodas, ražojot augu eļļu,
4. glicerīns no biodīzeļa ražošanas,
5. augu eļļas, kas paliek pāri atkritumos,
6. palmu eļļa un sojas eļļa, ja vien nav tā, ka tā apmierina rīkojuma prasības pēc § 64 2. rindkopas Nr. 1,
7. bioetanolis,
8. brāga, kas rodas bioetanolis ražošanas procesā,
9. zāģu skaidas un ēveļskaidas,
10. bioatkritumi Bioatkritumu rīkojuma izpratnē, kā arī atkritumi no mežsaimniecības, kā arī zemkopības
11. mājdzīvnieku, izņemot zirgu, izkārnījumi un urīns.

V. Ar tīri augu valsts blakusproduktiem un to standarta biogāzes produkcijas

Pozitīvais saraksts

Tīri augu valsts blakusproduktiem	Standarta biogāzes produkcijas (kilovatstundas uz svaigas masas tonnu)
Alus izspaidas (svaigas vai presētas)	231
Dārzeņu atgriezumi	100
Dārzeņu (pāršķiroti)	150
Labība (pelavas)	960
Labības fermentācijas produkti (kvieši) no alkohola ražošanas	68
Labības putekļi	652
Glicerīns no augu eļļas pārstrādes	1 346

Veselības augi un garšvielas (šķirotas)	220
Kartupeļi (šķiroti)	350
Kartupeļi (ar vidēju cietes saturu)	251
Kartupeļu augļu ūdens no cietes ražošanas	43
Kartupeļu pārstrādes ūdens no cietes ražošanas	11
Kartupeļu masa	229
Kartupeļu mizas	251
Kartupeļu brāga no alkohola ražošanas	63
Melase no cukurbiešu cukura ražošanas	629
Augļu spraukumi	187
Rapšu ekstrakcijas atlikumi	1 038
Rapšu spraukumi (Eļļas atlikums ap 15%)	1 160
Grieztie ziedi (šķiroti)	210
Cukurbiešu spraukumi (No cukura ražošanas)	242
Cukurbiešu graizījumi	242

VI. Bonusu līmenis

1. Vispārējais bonuss

1. a) Bonuss saskaņā ar Nr. I attiecas uz elektroenerģiju no iekārtām, ieskaitot jaudu
 - aa) 500 kilovatu, saskaņā ar § 27 1. rindkopas Nr.1 un 2.: 6,0 centus par kilovatstundu un
 - bb) 5 megavati, saskaņā ar § 27 1. rindkopas Nr. 3: 4,0 centus par kilovatstundu.
- b) Atšķirībā no burta a) bonuss par bb) sastāda 2,5 centus par kilovatstundu, ja strāva tiek iegūta, sadedzinot malku, kas atbilst prasību priekšnoteikumiem pēc Nr.I un nav aa) nākusi no īslaicīgās augšanas plantācijām vai
 - ab) nav palikusi pāri, izkopjot ainavu.

2. Bonuss par elektroenerģiju no biogāzes

a) Atšķirībā no Nr.1, bonuss par elektroenerģiju no biogāzes iekārtām Nr.1 ieskaitot 500 kilovatu jaudu, saskaņā ar § 27 1. rindkopas Nr.1 un 2 sastāda 7,0 centus par kilovatstundu.

b) Saskaņā ar 1.punktu a) bonuss par elektroenerģiju no biogāzes iekārtām, ieskaitot jaudu

aa) 150 kilovatu, saskaņā ar § 27 1. rindkopas Nr.1 palielinās par 7,0 centiem par kilovatstundu,

ab) 500 kilovatu, saskaņā ar § 27 1. rindkopas Nr.2 palielinās par 1,0 centu par kilovatstundu, ja vircas daļa saskaņā ar Nr. II.2 ikreiz sastāda vismaz 30 tilpuma procentus.

Minimālo vircas daļu nepieciešams apstiprināt ar dabas aizsardzības ekspertes vai eksperta izdotu aktu. B) punkts netiek pielietots iekārtām, kuras izmanto no gāzes tīkla ņemto gāzi, § 27 2. rindkopas izpratnē.

3. §§ 18 un 20 1. rindkopas Nr. 2, un 3. rindkopa attiecīgi ir spēkā.

c) Bonuss, kas paredzēts atbilstoši punktam a), palielinās par elektroenerģiju no biogāzes iekārtām, ieskaitot 500 kilovatu jaudu, saskaņā ar § 27 1. rindkopas Nr. 1 un 2 - par 2,0 centiem par kilovatstundu, ja elektroenerģijas iegūšanai galvenokārt tiek izmantoti augi vai to sastāvdaļas, kas paredzēts zemkopības ietvaros. Konkrēto daļu nepieciešams apstiprināt ar dabas aizsardzības ekspertes vai eksperta izdotu aktu.

3. §§ 18 un 20 1. rindkopa 2 Nr. 5 un 3. rindkopa attiecīgi ir spēkā.

VII. Prasības stāšanās spēkā un izbeigšanās

1. Bonusu var pieprasīt no tā brīža, kad priekšnoteikumi pirmoreiz ir izpildīti.

2. Tiklīdz priekšnoteikumi vairs netiek izpildīti, prasība pēc bonusa atkrīt galīgi. Tas attiecas arī uz laika periodiem, kad elektroenerģiju izmanto paša patēriņa, mvai saskaņā ar § 17 nodod trešajām pusēm.

VIII. Pārejas nosacījums

Laika periodā no 2009. gada 1. janvāra līdz 64 § 2. rindkopas Nr. 1 minētā rīkojuma spēkā stāšanās brīdim, bet ne vēlāk par 2009. gada 31. decembri, III.6 un IV.6 nav spēkā attiecībā uz iekārtām, kuras ir pieņemtas ekspluatācijā vai ir pasūtītas pirms 2007. gada 5. decembra.

3. pielikums Koģenerācijas bonuss (Avots: BGBl. I 2008, 2096)

I. Priekšnoteikumi prasības izvirzīšanai

Koģenerācijas bonusu atbilstoši § 31 4. rindkopas Nr. 3 attiecina uz jaudu līdz 20 megavatiem (ieskaitot) § 18 izpratnē, ja

1. runa ir par enerģiju, kas atbilst Koģenerācijas likuma §3 4. rindkopai un
2. ir pierādāms, ka notiek siltuma izmantošana Pozitīvā saraksta Nr. III izpratnē, vai
3. var pierādīt, ka, iegūstot siltumu no fosilajām izejvielām, tiek aizvietots salīdzināms enerģijas ekvivalents, un radušās papildizmaksas sasniedz vismaz 100 eiro par siltuma jaudas kilovatu.

II. Nepieciešamie apstiprinājumi

1. Tīkla operatoram ir jāpierāda priekšnoteikums atbilstoši Nr. I.1 tīkla izmantotājam atbilstoši atzītajiem tehnikas noteikumiem; atzīto tehnikas noteikumu ievērošana tiek konstatēta, ja tiek pierādīta FW 308 – koģenerācijas-iekārtu-sertificēšana-koģenerācijas-strāvas- izzināšana, ko izdevis siltuma un termoelektrosaimniecības darba kolektīvs –(AGFW) attiecīgajā redakcijā. Pierādīšanai jānotiek katru gadu, iesniedzot vienas apkārtējās vides ekspertes vai eksperta rakstisku apliecinājumu. Tā vietā, lai uzrādītu pierādījumu pēc Satz 1, ja ir sērijai atbilstoši izveidotas KWK-iekārtas ar jaudu līdz 2 megavatiem, var iesniegt ražotāja derīgus dokumentus, no kuriem kļūst skaidra termiskā un elektriskā jauda, kā arī strāvas raksturojums.

2. Apstiprinājumu par Nr. I.2 und I.3 paredzētajiem priekšnosacījumiem izdara, iesniedzot dabas aizsardzības ekspertes vai eksperta izdotu aktu, ar ko tiek apstiprināts koģenerācijas bonuss.

III. Pozitīvais saraksts

Par siltuma izmantošanu atbilstoši Nr. I.2 uzskatāma:

1. ēku apkure, ūdens uzkaršēšana vai dzesēšana atbilstoši rīkojumam par enerģijas ietaupīšanu/ uzkrāšanu §1 1. rindkopas Nr.1 līdz siltuma ieguldījumam 200 kilovatstundu uz lietderīgās platības kvadrātmetru gadā,
2. siltuma ievadīšana tīklā ar vismaz 400 metru garumu un ar zudumiem, kas rodas, pārdalot un nododot citur siltumu, kuri sastāda mazāk par 25 procentiem no klientei vai klientam vajadzīgā lietderīgā siltuma, un
3. izmantošana siltuma radīšanai rūpnieciskos procesos atbilstoši Ceturtā rīkojuma pielikuma Nr. 2 līdz 6, 7.2 līdz 7.34, kā arī 10.1 līdz 10.10, 10.20 līdz 10.23 Federālā emisijas aizsardzības likuma (1997. gada 14. marts, BGBl. I S. 504), kas pēdējoreiz mainīts ar 23. oktobra 2007. (BGBl. I S. 2470) likuma 3. pantu, un koka granulu ražošana, lai izmantotu kā kurināmo,
4. ražošanas ēku apsildīšana putnkopībā, ja tiek ievēroti Nr. I.3 paredzētie priekšnosacījumi,
5. Dzīvnieku staļļu apkurināšana ar sekojošiem augstākajiem limitiem:
 - a) mājputnu fermās: 0,65 kilovatstundas uz putnu,
 - b) cūkkopībā: 150 kilovatstundas uz dzīvnieku un gadā, kā arī 7,5 kilovatstundas uz sivēnu,
 - c) Sivēnu audzēšana: 4,2 kilovatstundas uz sivēnu,
 - d) cūku fermā: 4,3 kilovatstundas uz barokli, kā arī
6. zemstikla būvju apsildīšanai, kas paredzētas augu audzēšanai un pavairošanai, ja tiek ievēroti Nr. I.3 paredzētie priekšnoteikumi, un
7. procesa siltuma izmantošana, lai sagatavotu fermentācijas atliekas, veidojot mēslošanas līdzekļus.

IV. Negatīvais saraksts

Par siltuma izmantošanu atbilstoši Nr. I.2 un I.3 nav uzskatāmi:

1. tādu ēku apkure, kuras atbilstoši Rīkojumam par enerģijas taupīšanu § 1 2. rindkopai nav šī rīkojuma priekšmets, izņemot ēkas, kas ir reģistrētas atbilstoši Nr. III.4 līdz III.6,
2. neizmantojot siltuma izmantošana caurplūšanai, it īpaši *Organic-Rankine* un *Kalina-Cycle* procesos, un
3. siltuma izmantošana no iekārtām, kuras, piemēram, izmanto fosilo kurināmo paša siltuma vajadzībām.

4. Pielikums (pie § 32 2. rindkopa): siltuma izmantošanas bonuss
(Avots: BGBl. I 2008, 2097)

I Priekšnoteikumi prasības izvirzīšanai

Siltuma izmantošanas bonusu pēc § 28 2. rindkopas var pieprasīt, ja

1. vismaz viena piektdaļa izmantotā siltuma daudzuma tiek nodalīta un
2. var pierādīt, ka siltuma izmantošana aizstāj fosilās enerģijas nesējus enerģijas ekvivalentā, kas ir salīdzināms ar siltuma izmantošanas apjomu.

II Nepieciešamie pierādījumi

Tas, ka pastāv priekšnosacījumi atbilstoši Nr. I, jāpierāda pie iekārtas nodošanas ekspluatācijā, uzrādot vienas apkārtējās vides ekspertes vai eksperta slēdzienu, pirmoreiz pielietojot šo bonusu.

III. Pozitīvais saraksts

Par siltuma izmantošanu pēc Nr. I uzskatāma:

1. ēku apkure, ūdens uzkaršēšana vai dzesēšana atbilstoši rīkojumam par enerģijas ietaupīšanu § 1 1. rindkopas Nr.1 līdz siltuma ieguldījumam 200 kilovattstundu uz lietderīgās platības kvadrātmetru gadā,
2. siltuma ievadīšana tīklā ar vismaz 400 metru garumu un ar zudumiem, kas rodas, pārdalot un nododot citur siltumu, kuri sastāda mazāk par 25 procentiem no klientei vai klientam vajadzīgā lietderīgā siltuma, un

3. procesa siltumu izmantošana rūpnieciskiem mērķiem, atbilstoši Ceturtā rīkojuma pielikuma Nr. 2 līdz 6, 7.2 līdz 7.34, kā arī 10.1, 10.3 līdz 10.10, 10.20 līdz 10.23 Federālā emisijas aizsardzības likuma īstenošanai, kas pēdējoreiz tika mainīts ar . 2007. gada 23. oktobra (BGBl. I S. 2470) likuma 3. pantu, un koka granulu ražošana, izmantojot tās kā kurināmo.

IV. Negatīvais saraksts

Par siltuma izmantošanu atbilstoši Nr. I nav uzskatāmi:

1. tādu ēku apkure, kuras atbilstoši Rīkojumam par enerģijas ietaupīšanu §1 2. rindkopā nav šī rīkojuma priekšmets,
2. siltuma izmantošana biogēno izejvielu sagatavošanai, konversijai un biogēno atkritumu pārstrādei, kas tiek enerģētiski izmantotas, izņemot koka granulu ražošana, izmantojot tās kā kurināmo,
3. siltuma akumulatoru uzlādēšana bez izmantošanas pierādījuma, atbilstoši pozitīvajam sarakstam.

5. Pielikums: Bāzes jauda

1. Par bāzes iekārtu uzskata noteikta tipa vēja enerģijas iekārtu, kurai tiesiska institūcija ir nomērījusi jaudas raksturlīkni, un tai bāzes atrašanās vietā bāzes jaudas augstumā aprēķināta jauda.
2. Bāzes jauda, ir katram vēja enerģijas iekārtas tipam, ieskaitot katrreizējo rumbas augstumu, noteikts elektroenerģijas daudzums, kuru šis tips, to ierīkojot bāzes atrašanās vietā pēc aprēķiniem, kas balstās uz noteikto jaudas raksturlīkni, varētu sagādāt piecos gados. Bāzes jauda pēc vispār atzītiem tehnikas likumiem ir jāizzina; var pieņemt, ka notikusi vispār atzītu tehnikas likumu ievērošana, ja tikušas izmantotas metodes, bāze un

aprēķinu metodes, kuras ietvertas Tehniskajās Vadlīnijās vēja enerģiju iekārtām 5. daļā, ko izstrādājusi Vēja enerģijas veicināšanas biedrība (FGW) bāzes jaudas aprēķināšanai brīdī ikreiz spēkā esošajā redakcijā.¹⁾

3. Vēja ģenerators ir apstiprināts ar tipu apzīmējumiem, rotora diametra laukumu, nominālo jaudu un rumbas (vēja ģenerators piedziņas vārpstas) augstumu, pēc izgatavotāja uzmērījumiem.

4. Bāzes atrašanās vieta, kurā tiek apstiprināts rindu izkārtojums ar vidējo vēja ātrumu 5,5 metri sekundē 30 metrus augstumā virs pamatnes, ar logaritmisku augstuma profilu un „profila” garumu 0,1 metrs.

5. Jaudas raksturlīkne ir katram vēja ģenerators tipam zināma sakarība starp vēja ātrumu un jaudas rādītājiem, neatkarīgi no rumbas augstuma. Jaudas raksturlīkne ir noskaidrojama pēc vispārēji atzītām tehnikas kārtulām; vispārēji pieņemto tehnikas kārtulu izmantošana ļauj nojaust, vai pielietotais novietojums un aprēķināšanas metode atbilst „Vēja enerģijas ieguves sabiedrības” (FGW¹⁾ „Vēja ģenerators tehnikajām vadlīnijām” (2. daļa) laika posmā jaudas raksturlīknei atbilstošajā redakcijā. Ciktāl tika piemērota jaudas raksturlīkne atbilstoši salīdzināmai metodikai no 2000. gada 1. janvāra, šī likuma darbības laikā pēc 2001. gada 31. decembra vairs netiks uzsākta šāda veida iekārtu celšana.

6. Atbilstoši § 29 3. rindkopas pierādījumam, ka ierīces ieplānotajā vietā spēj sasniegt vismaz 60 procentus no bāzes jaudas, jāsaturs fizikāls apvidus apraksts, dotā apvidus specifiskie vēja mērījumi vai arī ekstrapolējami uzņēmuma dati no netālu esošā vēja parka, ko var izmantot par pamatu, veidojot prognozējamu novērtējumu ilgtermiņa periodam, lai izveidotu vēja datu banku. Iegūtās elektroenerģijas aprēķiniem noteicoša ir brīvā plūsma vēja ģeneratoros.

7. Lai izmērītu jaudas raksturlīkni saskaņā ar Nr. 5 un aprēķinātu noteikta veida iekārtas bāzes jaudu bāzes vietā saskaņā ar Nr. 2, kā arī lai apstiprinātu vēlamo enerģijas

ienesumu iepļānotajā apvidū saskaņā ar Nr. 6, šiem nolūkiem šajā likumā tiek pilnvarotas institūcijas, kas atbilst tehniskajām vadlīnijām par pārbaudes un kalibrēšanas laboratoriju kompetenci (DIN EN ISO/IEC 1725), izdots 2000. gada aprīlī², un kuras saskaņā ar valstiski atzītiem standartiem vai arī ar valsts iestādēm piedalās akreditācijā.

8. Pielietojot bāzes jaudu, lai aprēķinātu sākotnējo kompensāciju ilgstošam laika periodam, jāievēro jauda § 3 Nr. 6 izpratnē, maksimāli tāda jauda, ko iekārta drīkst maksimāli saražot atbilstoši oficiālai sertifikācijai saskaņā ar Federālo emisijas aizsardzības likumu. Pagaidu jaudas samazināšanu var neņemt vērā.

1) Oficiāla piezīme: skat. „Fördergesellschaft Windenergie e. V.”, Stresemannplatz 4, 24103 Kiel.

2) Oficiāla piezīme: skat. Beuth Verlag GmbH, 10772 Berlin.